

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 16Co/139/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1714206710
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Majerský
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1714206710.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Majerského a sudkýň JUDr. Ivany Štíftovej a Mgr. Daniely Drnákovéj, v spore žalobkyne: N.. Y. L., B.. XX.X.XXXX, Z. XX/A, J. I., zastúpenej advokátkou JUDr. Henrietou Danišovou, Janka Alexyho 7, Bratislava, proti žalovanému: N.. H. L., B.. X.X.XXXX, Z. XXX/X, J. I., zastúpenému: JUDr. Roman Hojer s. r. o. advokátska kancelária, Šustekova 51, Bratislava, IČO: 50 708 953, Bratislava, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, na odvolania žalobkyne a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Pezinok č. k. 8C/197/2014-978, zo dňa 27.11.2019, v spojení s opravným uznesením č. k. 8C/197/2014-1157, zo dňa 18.3.2020, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením mení tak, že do výlučného vlastníctva žalobkyne titulom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu prikazuje:

- byt č. X-X, X mezanín, nachádzajúci sa v radovom bytovom dome so súpisným č. XXXX, P. X, postavenom na parcele č. XXX/XX, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 291 m², vrátane podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastnícky podiel k pozemku parcela č. XXX/XX, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 291 m², vo veľkosti 9146/55098, zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, okres Senec, obec J. I., W. Ú. Y.W.;

- spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 9146/170322 na parcele č. XXX/XX, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 796 m², zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX, okres Senec, obec J. I., W. Ú. Y.;

- garáž so súpisným č. XXXX, postavená na pozemku parcela č. XXX/XXX, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 27 m², pozemok parcela č. XXX/XXX, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 27 m², pozemok parcela č. XXX/XXX, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 97 m², pozemok parcela č. XXX/XXX, druh pozemku: ostatná plocha, o výmere 540 m², zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, okres Senec, obec J. I., W. Ú. Y.W.;

- konferenčný stolík vyrobený na mieru z bukovej dyhy, 3 ks nábytkové skrinky, skriňovú zostavu z bukovej dyhy na mieru v tvare L, 1 ks pracovný stôl na mieru z bukovej dyhy;

a do výlučného vlastníctva žalovaného titulom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu prikazuje:

- rodinný dom súpisné č. XXX, postavený na parcele č. XXX/XX, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 150 m², pozemok parcela č. XXX/XX, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 150 m², pozemok parcela č. XXX/XX, druh pozemku: záhrada, o výmere 573 m², zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, okres Senec, obec J. I., W. Ú. Y.;

- chladnička s mrazničkou zn. Elektrolux, elektrická rúra zn. Zanussi, sklokeramická doska zn. Zanussi, 1 ks digestor zn. Zanussi, kuchynská linka vyrobená na mieru z bukovej dyhy v tvare L, 1 ks stropná lampa, 3 ks svietidiel v kuchynskej linke, 4 ks garniže, 1 záhradný stôl s kovovými nohami, 8 ks stoličiek, 1 ks markíza, záhradný krb v záhrade, 2 x stojaté lampy, 2x stropné lampy, kuchynský stôl z bukovej dyhy, 6 ks stoličiek z bukovej dyhy, 1 ks stropná lampa, šatníková skriňa, 2 ks skrinka na topánky, zrkadlo, 2 ks stropná lampa, manželská dvojposteľ, 2 ks nočné stolíky, 2 ks komody, vstavaná skriňa Roldor, 1 ks luster, 1 ks stropná lampa, 1 ks lampa na písacom stole, rozťahovací gauč, 1 ks stolička, 1 ks stropná lampa, 1 ks lampa na písacom stole, 1 ks luster, 1 ks kožené kreslo, 1 ks stropná lampa, 1 ks stolová lampa, 1 ks dlhá nízka skrinka Roldor, 2 ks kúpeľňová skrinka, 2 ks umývadlo, 1 ks zrkadlo, 1 ks skrinka Roldor.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni na vyrovnanie sumu 151.954,50 eura, do 3 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

IV. Štátu priznáva nárok na náhradu trov konania proti žalobkyni v rozsahu 50 % a proti žalovanému v rozsahu 50 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením súd prvej inštancie vypořiadal bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu tak, že do výlučného vlastníctva žalobkyne prikázal: Nehnutelnosti: A) zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, v katastrálnom území Y., C. J. I., okres Senec, X-N. X. Č..X-X, X. mezanín, vchod X, postavenom na pozemku parcela č. XXX/XX a k bytu prislúchajúci spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a zariadeniach domu vo veľkosti 9146/55098, a spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 9146/55098 k pozemku parcela č. XXX/XX, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria o výmere 291 m², B) zapísané na liste vlastníctva č. XXXX okres Senec, obec J. I.Á., katastrálne územie Y., parcela č. XXX/XXX o výmere 97 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, parcela číslo XXX/XXX o výmere 27 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, stavba garáž súpisné č. XXXX na parcele č. XXX/XXX, C) zapísané na liste vlastníctva č. XXXX okres Senec, obec J. I., W. Ú. Y.B., parcela č. XXX/XX, o výmere 796 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, spoluvlastnícky podiel 9146/170322, spolu v hodnote 100.000 eur. Hnutelné veci: konferenčný stolík vyrobený na mieru z bukovej dyhy, 3 ks nábytkové skrinky, skriňovú zostavu z bukovej dyhy na mieru v tvare L, 1 ks pracovný stôl na mieru z bukovej dyhy, osobné motorové vozidlo značka J. B. Q. U. XXXAY, osobné motorové vozidlo značka V. S. Q.: U., spolu v hodnote 0 eur. Zostatky na účtoch: číslo účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený vo Všeobecnej úverovej banke a.s. ku dňu 18.8.2011, vo výške 244,84 eura, číslo účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v Tatra banka a.s. vo výške -2.487,79 eura. Hodnotu obchodného podielu vo výške 4.512 eur v AJP real. s.r.o., Jánošíkova 959, Dunajská Lužná, IČO: 36 836 508, zapísanej v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, Oddiel Sro, vložka číslo 48201/B. Do výlučného vlastníctva žalovaného prikázal: Nehnutelnosti:

A) zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, v katastrálnom území Y., C. J. I., okres Senec, parcela č. XXX/XX, o výmere 573 m², druh pozemku: záhrady, parcela č. XXX/XX o výmere 150 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, stavby: rodinný dom súpisné č. XXX postavený na parcele č. XXX/XX, B) zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, okres Senec, obec J. I., katastrálne územie Y., parcela č. XXX/XXX, o výmere 540 m², druh pozemku: ostatné plochy, spolu v hodnote v hodnote 250.000 eur. Hnutelné veci: chladnička s mrazničkou zn. Elektrolux, mikrovlnná rúra zn. Zanussi, elektrická rúra zn. Zanussi, sklokeramická doska zn. Zanussi, 1 ks digestor zn. Zanussi, mraznička zn. Zanussi, umývačka riadu zn. Zanussi, kuchynská linka vyrobená na mieru z bukovej dyhy v tvare L, 1 ks stropná lampa, 3 ks svietidiel v kuchynskej linke, 4 ks garniže, 1 záhradný stôl s kovovými nohami, 8 ks stoličiek, 1 ks markíza, záhradný krb v záhrade, TV plazmový zn. Samsung, 2x stojaté lampy, 2x stropné lampy, kuchynský stôl z bukovej dyhy, 6 ks stoličiek z bukovej dyhy, 1 ks stropná lampa, šatníková skriňa, 2 ks skrinka na topánky, zrkadlo, 2 ks stropná lampa, manželská dvojposteľ, 2 ks nočné stolíky, 2 ks komody, vstavaná skriňa Roldor, 1 ks luster, 1 ks posteľ, 5 ks skrinka, 1 ks šatníková skriňa, 1 ks knižnica, písací stôl, 1 ks stolička, kreslo Stolík pod TV, 1 ks

stropná lampa, 1 ks lampa na písacom stole, rozťahovací gauč, 1 ks šatníková skriňa, 5 ks skrinka, písací stôl, 1 ks stolička,

1 ks stropná lampa, 1 ks lampa na písacom stole, 2 ks posteľ, 2 ks nočný stolík, 2 ks dvojdvierová skriňa, záclona, 1 ks luster, 1 ks kožené kreslo, 1 ks pracovný kontajner so zásuvkami, 1 ks stropná lampa, 1 ks stolová lampa, 3 ks garniže, 2 ks záclona, 1 ks práčka

zn. Whirpool, 1 ks dlhá nízka skrinka Roldor, 2 ks kúpeľňová skrinka, 1 ks ratanové kreslo,

2 ks umývadlo, 1 ks zrkadlo, 1 ks skrinka Roldor, spolu v hodnote 0 eur. Zostatky na účtoch: číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX vedený vo Všeobecnej úverovej banke a.s. vo výške 5.094,28 eura, číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v mBank a.s. vo výške 95,87 eura. Hodnotu obchodného podielu vo výške 1.328 eur v GP real. s.r.o. Rovinka 150, IČO: 43 793 177, zapísanej v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I., Oddiel: Sro, Vložka číslo 48483/B. Závazky zo Zmluvy o poskytnutí hypotekárneho úveru č. XXX/XXXXXXXX/XX-XXX/XXX vo výške 10.451 eur, Zmluvu o poskytnutí hypotekárneho úveru č. XXX/XXXXXXXX/XX-XXX/XXX, obe od Všeobecnej úverovej banky a.s., Mlynské nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155 vo výške 6.076,35 eura. Finančné prostriedky vo výške 194.079 eur (výrok I.). Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni na vyrovnanie jej podielu sumu 154.596,38 eura do 15 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok II.); rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania (výrok III.) a Slovenská republika má nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni a žalovanému v rozsahu 100 % (výrok IV.).

2. Pokiaľ ide o stručný obsah napadnutého rozsudku (§ 393 ods. 2 C. s. p.), súd prvej inštancie ozrejmil, že predmetom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva (ďalej tiež „BSM“) je všetko, čo patrilo do tohto spoluvlastníctva a čo existovalo v čase jeho zániku, t. j. spravidla v deň právoplatnosti rozsudku o rozvode. Dispozíciu strán sporu konania o vyporiadanie BSM treba rešpektovať v tom zmysle, že súd vyporiada len tie veci resp. majetok patriaci do BSM, ktorý strany sporu urobili predmetom konania. Prekročiť ich návrhy v takomto konaní môže súd podľa § 216 ods. 2 C. s. p. (predtým § 153 ods. 2 O. s. p.) len pokiaľ ide o výšku zostatkovej hodnoty vecí, ako ich vyporiada z kvalitatívneho hľadiska, teda ako veci rozdelí. Vyporiadanie teda nemá len kvalitatívnu stránku, t. j. usporiadanie vlastníctva k jednotlivým veciam, ale aj kvantitatívnu stránku, pri ktorej ide o hodnotové podiely.

3. V konaní bolo nesporné, že bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu zaniklo právoplatnosťou rozsudku o rozvode manželov dňa 18.8.2011. Medzi stranami sporu bolo tiež nesporné, že nehnuteľnosti vedené na listoch vlastníctva č. XXXX, Č.. XXXX, Č.. XXXX H. Č.. XXXX patria do masy BSM. Na pojednávaní dňa 18.11.2015 strany ustálili hodnotu nehnuteľných vecí, kde uviedli, že nehnuteľnosti zapísané na listoch vlastníctva č. XXXX, Č.. XXXX, sú v hodnote 250.000 Eur, nehnuteľnosti zapísané na listoch vlastníctva č. XXXX, Č.. XXXX H. Č.. XXXX, sú v hodnote 100.000 eur; súd prvej inštancie preto vychádzal z hodnoty nehnuteľností, ktorá bola ustálená stranami sporu.

4. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že na stretnutí dňa 30.11.2015 strany sporu ustálili masu hnutelných vecí, ktorých hodnota je nula eur. Žalobkyňa v podaní z 30.11.2015 navrhla, že keď veci majú nulovú hodnotu, tak by si do výlučného vlastníctva zobrala z obývacej izby konferenčný stolík vyrobený na mieru z bukovej dyhy, 3 ks nábytkových skriniek a z pracovne skriňovú zostavu z bukovej dyhy na mieru v tvare L a pracovný stôl na mieru z bukovej dyhy; s čím žalovaný súhlasil. Súd prvej inštancie preto tieto hnutelné veci prikázal žalobkyni. Žalovaný až na pojednávaní dňa 28.10.2019 uviedol, že tieto hnutelné veci chce, nakoľko s prihliadnutím na ostatné veci, ktoré by mu súd prikázal do jeho vlastníctva, nie sú až v takej kvalite a hodnote ako hnutelné veci, ktoré chce prikázať do vlastníctva žalobkyňa. Súd prvej inštancie zároveň poukázal, že strany konania uviedli, že hodnota vecí je nula eur, nežiadali na dané veci znalecké dokazovanie, s prihliadnutím na masu hnutelných vecí, ktoré prikázal žalovanému, sú hnutelné veci, ktoré prikázal žalobkyni len v nepatrnej časti k rozsahu, ktoré prikázal žalovanému.

5. Strany sporu ďalej zhodne navrhli vyporiadať hodnotu obchodných podielov AJP real. s.r.o., Jánošíkova 959, Dunajská Lužná, IČO: 36 836 508, zapísanej v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I., Oddiel Sro, vložka číslo 48201/B, ktorá bola určená znaleckým posudkom č. XX/XXXX vo výške 4.512 eur, GP real. s.r.o. Rovinka 150, Rovinka, IČO: 43 793 177, zapísanej v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I., Oddiel: Sro, Vložka číslo 48483/B vo výške 1.328 eura, ktorú zhodne strany navrhli.

6. Z platobného príkazu VÚB banky zo dňa 6.7.2010 vyplýva, že žalovaný ako príkazca poslal z čísla účtu, ktoré bolo vedené na jeho meno priateľke B. W. N. sumu 7.900 eur v poznámke bolo uvedené, účel

platby „Dar“. Z daného platobného príkazu, mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalovaný počas manželstva strán daroval sumu 7.900 eur, kde prevodný príkaz bol uskutočnený v čase trvania BSM strán sporu bez vedomia žalobkyne, a preto finančné prostriedky patria do BSM. Z vykonaného dokazovania nemal súd prvej inštancie za preukázané, že žalovaný finančné prostriedky poskytol priateľke ako pôžičku. Taktiež nemal za preukázané, že matka B. W. N. žalovanému vrátila finančné prostriedky, ktoré následne podľa tvrdenia žalovaného mali byť počas BSM spotrebované. Súd prvej inštancie tvrdenia žalovaného považoval za účelové, nakoľko ak finančné prostriedky, ktoré poslal B. W. N., boli pôžičkou a nie darom, mal to uviesť v účele platby, avšak z platobného príkazu jednoznačne vyplýva, že účel platby bol uvedený ako „Dar“. Pokiaľ ide o otázku dôkazného bremena, súd prvej inštancie poukázal napr. na rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 11CoP/40/2017-521, zo dňa 31.1.2018, že „ak v predmetnom konaní žalovaný preukázateľne za trvania manželstva vybral zo spoločného účtu peňažné prostriedky, ktoré boli predmetom bezpodielového vlastníctva manželov, nesie on dôkazné bremeno o tom, že ich použil v súlade s § 144 OZ teda najmä na bežnú spotrebu manželov alebo na náklady spojené s užívaním a udržiavaním majetku v bezpodielovom vlastníctve. Dôkazným bremenom v prípade výberu peňazí urobeného len jedným z manželov bez vedomia druhého nemožno zaťažiť toho, kto výber neurobil, keďže tento manžel nie je o použití vybraných peňazí nijako informovaný, a teda pokiaľ ide o ich použitie, spravidla nemôže nič tvrdiť a dokazovať. Naopak ten, kto peniaze vybral, vie, ako ich použil a jeho teda zaťažuje dôkazné bremeno pokiaľ ide o ich použitie.“

7. Žalovaný počas manželstva uzatvoril Zmluvu o pôžičke dňa 21.10.2007 s veriteľom R. na sumu 6.000.000 Sk, ktorú uzatvoril bez vedomia žalobkyne. V zmysle súdnej praxe za právny úkon týkajúci sa spoločných vecí nemožno považovať zmluvu o pôžičke, ktorú ako dlžník uzavrel len jeden z manželov. Ak teda vznikol za trvania manželstva dlh, z ktorého bol zaviazaný len jeden z manželov, nejedná sa o spoločný dlh, pretože podľa súdnej praxe sa za právne úkony týkajúce sa spoločných vecí nepovažujú napr. zmluva o pôžičke uzavretá len jedným z manželov (rozsudok Najvyššieho súdu ČSR z 21. decembra 1973,

sp. zn. 3 Cz 57/73 publikovaný v Zborníku stanovísk správ o rozhodovaní súdov a súdnych rozhodnutí najvyšších súdov ČSSR, ČSR a SSR, vydanom Najvyšším súdom ČSSR, SEVT Praha 1986), ručiteľský záväzok jedného z manželov (R 61/1973) alebo zmluva o výpožičke uzavretá len jedným z manželov (R 71/1994). Pri nezmenenej právnej úprave predmetu bezpodielového spoluvlastníctva manželov sú tieto závery súdnej praxe použiteľné. Tieto právne úkony sa bezprostredne netýkajú spoločného majetku - predmetu bezpodielového spoluvlastníctva manželov, a preto nie sú právnymi úkonmi týkajúcich sa spoločnej veci. Preto na uskutočnenie týchto právnych úkonov manžel - dlžník nepotrebuje súhlas druhého manžela napriek tomu, že nemajú charakter bežnej veci. Právny úkon zaväzuje len manžela, ktorý ho uzavrel, a preto ide o záväzok len toho manžela, nie o spoločný záväzok oboch manželov. Ak si jeden z manželov požičiava od inej osoby peniaze a v zmluve o pôžičke vystupuje ako dlžník, je zo zmluvy o pôžičke zaviazaný a oprávnený len ten z manželov, ktorý ju ako dlžník uzavrel. Samotný záväzok jedného z manželov sa tak netransformuje na spoločný záväzok oboch manželov vo vzťahu veriteľovi. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania bol zo zmluvy o pôžičke výlučne zaviazaný žalovaný, a to aj keď ju uzavrel v čase trvania manželstva. Žalobkyňa sa nestala spoludlžníčkou spolu s bývalým manželom k predmetnému záväzku. Na základe uvedeného záväzok žalovaného nezahrnul do masy BSM, nakoľko z pôžičky je zaviazaný výlučne žalovaný (pozri rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 27. júna 2019, sp. zn. 4Cdo/28/2019, rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29. júna 2011, sp. zn. 4Cdo/234/2010). V prípade tejto pohľadávky mal súd prvej inštancie zato, že nešlo o právne úkony, ktoré by sa týkali spoločných vecí, nevznikol medzi nimi spoločný záväzok manželov, nešlo o vybavovanie záležitostí týkajúcich sa spoločných vecí manželov a rodiny, a preto nie je dôvod ich vyporiadavať v tomto konaní, ani uvádzať ich vo výroku rozsudku. Žalovaný preukázal, že finančné prostriedky, ktoré si požičal od spoločníka Y. R. použil na vyrovnanie vkladu spoločníka v GP real. s.r.o.; kde súd prvej inštancie mal zato, že uvedený záväzok sa týkal jeho podnikania, uvedený záväzok sa netýkal rodiny, a preto nie je možné považovať uvedené pohľadávky za spoločné pohľadávky oboch manželov.

8. Žalobkyňa žiadala zaradiť do masy BSM finančné prostriedky v sume 86.302 eur, ako hotovostné vklady spoločníka N.. H. L. na účet GP real. s.r.o., ktoré boli vložené dňa 27.12.2007 v sume 300.000 Sk (9.959 eur), dňa 28.12.2007 v sume 500.000 Sk (16.597 eur), dňa 28.5.2008 v sume 800.000 Sk (26.552 eur), dňa 3.6.2008 v sume 1.000.000 Sk (33.194 eur); ktoré však súd prvej inštancie nezahrnul do masy BSM, nakoľko tieto finančné prostriedky, ktoré vkladal ako spoločník na účet GP real. s.r.o. boli zo zmluvy o pôžičke od veriteľa R..

9. Z výpisu z účtu VÚB banka a.s. č. XXXXXXXXXX/XXXX vyplýva, že z účtu žalobkyne vedeného na meno Y. L.Á. bol dňa 24.10.2007 vykonaný príkaz v sume 500.000 Sk na účet príjemcu GP real. s.r.o., kde daný prevodný príkaz vykonal žalovaný, v poznámke je uvedené, že vklad spoločníka L.; dňa 10.11.2007 z účtu žalovaného na meno H. L. bol vykonaný príkaz v sume 1.000.000 Sk na účet GP real. s.r.o., v doplňujúcom údaji je uvedené vklad spoločníka; dňa 20.11.2007 bol z účtu žalobkyne vykonaný príkaz v sume 1.000.000 Sk na účet GP real. s.r.o., doplňujúci údaj je nečitateľný; dňa 10.11.2007 z účtu žalobkyne bol vykonaný príkaz v sume 1.000.000 Sk na účet GP real. s.r.o., doplňujúci údaj vklad spoločníka (č. I. 25 a 26 spisu). Výber finančných prostriedkov z účtu žalobkyne a žalovaného bol uskutočnený v čase trvania BSM strán sporu, a preto finančné prostriedky patria do BSM. Dôkazné bremeno o tom, že by boli použité tieto finančné prostriedky v súlade s § 144 a nasl. Občianskeho zákonníka, teda na bežnú spotrebu alebo na náklady spojené s udržiavaním majetku v BSM bolo v tomto prípade na žalovanom, pričom súd prvej inštancie mal za preukázané, že žalovaný použil tieto finančné prostriedky ako vklad spoločníka do GP real. s.r.o., a preto finančné prostriedky zahrnul do masy BSM. V rámci širšieho vyporiadania mala preto žalobkyňa nárok od žalovaného z hodnoty finančných prostriedkov, ktoré žalovaný vyniesol z bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

10. Žalobkyňa do masy BSM zahrnula aj pohľadávku voči GP real. s.r.o. Z predložených príkazov na úhradu bolo preukázané, že z účtu AJP real. s.r.o. boli prevedené finančné prostriedky do GP real. s.r.o. kde je uvedené vklad spoločníka L., čo aj bolo konštatované v znaleckom posudku č. XX/XXXX, v ktorom znalecká organizácia jednoznačne uviedla, že nešlo o žiadnu pôžičku AJP real. s.r.o. voči GP real. s.r.o. Žalovaný prevody odôvodňoval tým, že žalobkyňa ho na prevody ako konateľka splnomocnila (nikdy nebol konateľom AJP real. s.r.o.), žalobkyňa mala vedomosť za akým účelom boli prevedené finančné prostriedky. Súd prvej inštancie mal zato, že finančné prostriedky, ktoré boli prevedené z AJP real. s.r.o. do GP real. s.r.o., nie sú predmetom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva, nakoľko boli poslané z účtu AJP real. s.r.o., nie z osobného účtu žalobkyne a žalovaného, ktoré by mal zaradiť do masy BSM. Finančné prostriedky AJP real. s.r.o., ktoré boli vložené do GP real. s.r.o. nie sú predmetom masy BSM, ide jedine o pohľadávku

AJP real. s.r.o. voči GP real. s.r.o. Zároveň v znaleckom posudku č. XX/XXXX bolo uvedené, že AJP real. s.r.o. neposkytla žiadnu pôžičku GP real. s.r.o. v rokoch 2007 ani 2008. Vzhľadom k uvedenému, nebolo potrebné domáhať sa vrátenia finančných prostriedkov zo strany AJP real. s.r.o. Súd prvej inštancie tiež konštatoval, že žalobkyňa ako vystupujúca konateľka a spoločníčka AJP real. s.r.o., danú pohľadávku pred tým ako Zmluvou o prevode obchodného podielu zo dňa 20.12.2012 previedla obchodný podiel, nežiadala od GP real. s.r.o. o vrátenie finančných prostriedkov. Z výpisu z obchodného registra AJP real. s.r.o. vyplýva, že od 17.1.2013 je spoločníkom Y. T.. Vzhľadom k uvedenému nebolo potrebné domáhať sa vrátenia finančných prostriedkov zo strany AJP real. s.r.o.

11. Z vykonaného dokazovania bolo podľa súdu prvej inštancie preukázané a nesporné, že v roku 2003 si žalovaný založil J.. N.. L. I. obchodnú spoločnosť LIPO s.r.o., medzi spoločníkmi došlo k nezhode a žalovaný obchodný podiel predal druhému spoločníkovi. Vyrovnávací podiel žalovaného v LIPO s.r.o. bol vyplatený tak, že v roku 2007 založila žalobkyňa firmu AJP real s.r.o. a táto spoločnosť kúpila od firmy LIPO s.r.o. 6 stavebných pozemkov. Zo znaleckého posudku č. XX/XXXX vyplýva, že LIPO s.r.o. vyplatila na základe kúpnej zmluvy sumu 4.088.000 Sk v hotovosti, kde bol vydaný pokladničný doklad č. XXXXX. Dohoda bola taká, že žalobkyňa so žalovaným pod firmou AJP real. s.r.o. postavila rodinné domy, ktoré sa následne predajú. Žalovaného oslovil Y. R., aby mu pomohol s výstavbou v Dunajskej Lužnej. Založili firmu GP real. s.r.o., v ktorej žalovaný potreboval dorovnať financie druhého spoločníka, požiadal žalobkyňu, aby predala pozemky a výnos z predaja investovali do GP real. s.r.o. Žalobkyňa s tým súhlasila a žalovaný vykonal prevod financií z účtu AJP real s.r.o. do GP real. s.r.o.. Žalobkyňa mala za to, že výťažok z predaja pozemkov, ktorý bol vložený do GP real. s.r.o. je pôžička s tým, že po predaji bytov budú vložené finančné prostriedky vrátené. Ako už bolo vyššie uvedené, finančné prostriedky, ktoré žalobkyňa žiadala vrátiť, neboli pôžičkou pre žalovaného, ale finančné prostriedky, ktoré boli vložené z jednej spoločnosti do druhej spoločnosti a to GP real. s.r.o.

12. Súd prvej inštancie skonštatoval, že síce je pravdou, že zo zápisu zo stretnutia strán sporu zo dňa 5.8.2014 vyplýva, že žalovaný uviedol, že N.. L.Á. H. J.. H. zhodne uvádzajú, že vklady N.. L. do GP real. s.r.o. sú pôžičkou manželov spoločnosti a ide o pohľadávku manželov voči GP real. s.r.o. N.. L. uviedol, že do GP real. s.r.o. bola vložená suma manželov ako pôžička 8,5 milióna Sk; avšak zo zápisu zároveň vyplýva, čo aj žalovaný tvrdil, že sumu 85.000 eur ako kúpna cena za byt bola vyplatená z GP

real. s.r.o. ako čiastočné vrátenie pôžičky. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že nešlo o pôžičku manželov spoločnosti, a preto súd prvej inštancie na daný záznam neprihliadal.

13. Žalobkyňa do vyporiadania BSM zahrnula aj pohľadávku v sume 70.000 eur voči G. L., ktorý ako svedok uviedol, že v rokoch 2007, 2008 a 2009 na základe ústnej zmluvy o pôžičke požičiaval finančné prostriedky bratovi, ktoré mu vrátil niekedy v roku 2010. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že dňa 1.5.2010 bolo z účtu M-banka

č. XXXXXXXXXXXX bratovi žalovaného poskytnutá pôžička 70.000 eur, kde pôžička bola na účet žalovaného vrátená až po rozvode strán a to v máji a júli 2012. Svedok ohľadne danej pôžičky na otázku, prečo vrátil bratovi v máji 2012 a júli 2012 sumu rovnajúcej sa pôžičke uviedol, že to si nepamätá. Výpoveď svedka ohľadne danej pôžičky považoval za účelové zavádzanie súdu; z vykonaného dokazovania totiž jednoznačne vyplynulo, že po rozvode manželstva boli vyplatené finančné prostriedky, ktoré ešte strany počas manželstva požičali bratovi žalovaného, a preto žalovaný je povinný vrátiť žalobkyni polovicu z týchto peňazí, ktoré si v celom rozsahu ponechal.

14. Súd prvej inštancie do masy BSM nezarátal sumu 5.000 eur, ktorá bola žalovanému dňa 20.3.2010 vyplatená na výplatu bolestného pri havárii, nakoľko táto hodnota nepatrí do BSM, pretože sa viaže na konkrétnu osobu poškodeného.

15. Medzi stranami nebolo sporné, že po odsťahovaní zo spoločnej domácnosti spoločné záväzky voči Zmluve o poskytnutí hypotekárneho úveru č. XXX/XXXXXXXX/XX-XXX/XXX, Zmluvu o poskytnutí hypotekárneho úveru č. XXX/XXXXXXXX/XX-XXX/XXX, ktoré nadobudli strany za trvania manželstva po rozvode manželstva splácal a splatil žalovaný; preto súd prvej inštancie prisúdil tieto záväzky žalovanému, o čo sa znížil podiel vyplatenia masy BSM žalobkyne.

16. K vyporiadaniu obchodných podielov v obchodných spoločnostiach súd prvej inštancie uviedol, že podľa § 143 Občianskeho zákonníka do BSM patrí všetko to, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov počas trvania manželstva. Predmetom vlastníctva môžu byť len veci, resp. aj majetkové práva. Vzhľadom k tomu, že obchodný podiel nemá hmotnú povahu, nie je možné ho považovať za vec v právnom zmysle. Obchodný podiel v zmysle § 114 ods. 1 Obchodného zákonníka predstavuje práva a povinnosti spoločníka a im zodpovedajúcu účasť na spoločnosti. Obchodný podiel tak predstavuje nielen majetkové práva, ale aj nemajetkové práva a povinnosti spoločníka a tomu zodpovedajúcu účasť na spoločnosti, t. j. predstavuje podiel na riadení, rozhodovaní a kontrole činnosti obchodnej spoločnosti. Súhrn práva povinností spoločníka predstavuje kvalitatívnu stránku obchodného podielu, ktorá je vyjadrená v právnom postavení v spoločnosti, t. j. účasti spoločníka na spoločnosti pri vykonávaní jeho práv a povinností a kvantitatívna stránka obchodného podielu je vyjadrená výškou obchodného podielu a tomu zodpovedajúcej miere účasti spoločníka na majetku spoločnosti. Obchodný podiel vecou ako takou nie je, pričom nejde ani výlučne o majetkové právo, keď obchodný podiel predstavuje tzv. „inú majetkovú hodnotu“, ktorá má majetkový, ale aj nemajetkový charakter. Súd prvej inštancie mal zato, že nie je možné, aby do bezpodielového spoluvlastníctva manželov patril obchodný podiel v spoločnosti s ručením obmedzeným, nakoľko nie je vecou (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Obdo/30/2009, zo dňa 26.11.2009). Predmetom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov v širšom zmysle môže byť hodnota obchodného podielu, ak bol nadobudnutý počas trvania manželstva zo spoločných prostriedkov; hodnota obchodného podielu v AJP real. s.r.o. je vo výške 4.512 eur (znalecký posudok č. XX/XXXX), a strany zhodne uviedli, že hodnota obchodného podielu v GP real. s.r.o. je vo výške 1.328 eur.

17. Žalovaný v podaní zo dňa 18.3.2017 uviedol, že v prevažnej miere pričínil o nadobudnutie majetku v BSM, s čím žalobkyňa (v podaní zo dňa 14.3.2017) nesúhlasila, nakoľko sa prevažnej miere starala o maloleté deti a bolo ťažké nájsť trvalý pracovný pomer. Cez Úrad práce sa prihlásila na trojmesačný denný rekvalifikačný ekonomický kurz, počas ktorého jej pomáhali rodičia, nakoľko žalovaný nebol nápomocný; pracovala, zabezpečovala chod domácnosti, starala sa deti, ktoré vodila do škôlky, školy, učila sa s nimi, vozila ich na krúžky, po večeroch pracovala venovala sa šitiu odevov pre deti a rodinu. Práve jej ekonomický prínos a dedičstvo žalovaného prispelo k rozhodnutiu strán sporu postaviť rodinný dom; kúpili pozemok v J. I. v hotovosti z dedičstva žalovaného, ako aj z pôžičiek. Žalobkyňa sa popri práci starala o rodinu a bola nápomocná aj pri stavbe rodinného domu. V čase dovŕšenia 15 rokov služobného pomeru žalovaného išiel do výsluhového dôchodku a začal podnikat' s pomocou aj žalobkyne.

18. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti poukázal na judikatúru, ktorá ustálene vychádza z toho, že pri vyporiadaní môže súd stanoviť iné podiely manželov na spoločnom majetku než rovnaké, pričom zákon výslovnú disparitu neupravuje. Súdna prax však odklon o princípu rovnosti podielov tzv. disparitu podielov označuje za postup výnimočný a preto je nutné vychádzať z toho, že parita podielov predstavuje východisko a disparita odklon od východiska parity podielov. Rozhodnutie o disparite podielov môže byť v konaní založené tak na návrh strán ako aj z úradnej činnosti súdu. Zákon explicitne neuvádza akým spôsobom má byť disparita vyjadrená, preto môže byť vyjadrená zlomkom alebo percentom, niektorému z manželov je prikázaná určitá vec, ale tento manžel nie je zaviazaný druhému manželovi k poskytnutiu finančného vyporiadania a niektorému z manželov je prikázaný k úhrade dlh, ale druhý manžel nie je zaviazaný k úhrade polovici dlhu manželovi, ktorému bol dlh prikázaný k úhrade. Judikatúra zdôraznila, že hľadiská uvedené v § 149, resp. § 150 Občianskeho zákonníka, predstavujú hľadiská rozhodné i pri rozhodovaní o výške podielov a pritom je potrebné poukázať aj na zákon o rodine. Prípady kedy disparita prichádza do úvahy možno rozdeliť v zásadne a tri skupiny a to: negatívne okolnosti v manželstve, princíp zásluhovosti a ďalšie okolnosti ovplyvňujúce výšku podielov pri vyporiadaní. Negatívnymi okolnosťami prejavujúcimi sa v manželstve sú, že jeden z manželov vôbec nepracuje alebo sa práci vyhýba, nevedenie spoločnej domácnosti a oddelenie hospodárenia manželov, gamblerstvo, používanie návykových látok, nevera jedného z manželov, príčiny rozvratu manželstva, alkoholizmus jedného z manželov, zavinené zadlžovanie BSM, úmyselné alebo nedbanlivostné konanie manžela, ktoré viedlo k zániku alebo k zničeniu veci, problematika tzv. domáceho násillia, výkon trestu odňatia slobody a ďalšie okolnosti. Princíp zásluhovosti prichádza do úvahy vtedy, pokiaľ sa niektorý z manželov mimoriadne zaslúžil o získanie spoločného majetku (pričom judikatúra vychádzala z tézy podľa ktorej odklon od princípu rovnosti podielov na majetku je namieste iba za situácie, keď zvýšené úsilie jedného z manželov zabezpečilo nadobudnutie a udržanie majetku značnej hodnoty), nadobudnutie členského podielu spôsobom všeobecne zakladajúcim výluku zo spoločného BSM a ďalšie okolnosti ovplyvňujúce výšku podielov pri vyporiadaní, potreby detí zverených do výchovy jedného z manželov, spôsobenie škody, platenie výživného na dieťa z predchádzajúceho vzťahu, čiastky vynaložené na veci osobnej potreby jedného z manželov a platby na poistenie manžela.

19. Z vykonaného dokazovania a z predložených listinných dôkazov dospel súd prvej inštancie k záveru, že disparita majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve nie je dôvodná. Medzi stranami sporu totiž nebolo sporné, že spolu začali so stavbou rodinného domu, na ktorú boli použité finančné prostriedky, ktoré žalovaný získal dedičstvom, a taktiež zo spoločných pôžičiek. Bolo pravdou, že žalobkyňa ako v každom mladom vzťahu najprv všetok čas venovala rodine, najmä maloletým deťom čo nie je dôvod, aby podiely oboch manželov na majetku patriacom do BSM boli stanovené inak ako v rovnakej výške. Pritom platí, že manželia sú si ekonomicky rovní aj v prípade ak pracujú obaja a ich príjmy sú pritom rozdielne. Žalobkyňa a žalovaný sa spoločným pričinením zaslúžili rovnako o nadobudnutie spoločného majetku, to znamená zásluhovosť o nadobudnutie a udržanie spoločného majetku je rovnaká. Taktiež súd prvej inštancie nemal preukázaný ani jeden z dôvodov, aby prihliadol na disparitu podielov.

20. Medzi stranami nebolo sporné, že na stavbu rodinného domu v J. I. boli použité finančné prostriedky žalovaného, ktoré nadobudol dedičstvom. Žalobkyňa preukázala, že vnos žalovaného bol v sume 22.608 eur, avšak podľa žalovaného bol jeho vnos do BSM v sume 39.520 eur. Súd prvej inštancie mal preukázané, že na základe Dohody o vyplatení kúpnej ceny za prevod časti obchodného podielu poručiťky N.. H.. L. zo dňa 1.10.1997 (č. I. 652 a 653 spisu) v Heatco spol. s.r.o., bola žalovanému vyplatená suma 8.516 eur; a z vyplatenia vyrovnávacieho podielu v Mestskom podniku bytového hospodárstva spol. s.r.o. Zvolen v sume 849.032,80 Sk, bola žalovanému vyplatená suma 14.092 eur. Žalovaný mal zato, že mu bol vyplatený výťažok z predaja bytov po jeho mame a starej mame v celkovej sume 420.000 Sk a z vyplatenia vyrovnávacieho podielu v Kovohrone mu bola vyplatená suma 1.081,34 eura. Tieto výťažky však žalovaný súdu prvej inštancie nepreukázal, čím neunesol dôkazné bremeno; žalovaný nepredložil ani jednu kúpnu zmluvu za predaj bytov, z ktorého by bola jednoznačne preukázaná kúpna cena. Žalovaný na predloženie kúpnych zmlúv na poslednom pojednávaní uviedol, že kúpna cena ohľadne predaja bytov bola iná na zmluve, ako bola vyplatená, a preto nie je dôvodné predkladať kúpne zmluvy. Tvrdenie svedka G. L. brata žalovaného ohľadne vyplatenia kúpnej ceny za byty v sume 840.000 Sk súd prvej inštancie nemal za preukázané. Svedok na pojednávaní uviedol, že kúpna cena za obidva byty bola spolu v sume 840.000 Sk, jeden byt bol väčšej rozlohy a k tomu bola adekvátne určená cena, kúpnu cenu si nepamätal. Žalovaný na pojednávaní dňa 20.3.2017 nevedel presne určiť koľko bol jeho vnos do BSM. Súd prvej inštancie nemal za preukázané, že brat žalovaného vyplatil žalovanému za predaj bytov sumu 420.000 Sk. Zároveň súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že

čestné vyhlásenie brata žalovaného zo dňa 1.9.2014 bolo spísané až po podaní žaloby. Žalovaný teda preukázal vnos iba v sume 22.608 eur, v dôsledku čoho má v rámci širšieho vyporiadania náhradovú pohľadávku voči zaniknutému BSM.

21. K vloženiu sumy 22.608 eur z výlučného majetku žalovaného do spoločného majetku, súd prvej inštancie uviedol, že pohľadávka manžela, ktorý zo svojho výlučného majetku niečo vynaložil na spoločný majetok, nesmeruje voči druhému z manželov, ale voči celej mase spoločného majetku, ktorého hodnota je nižšia o výšku takejto investície, resp. vnosu; preto pri stanovení výšky vyrovnacích podielov nemožno hodnotu vnosu odpočítať od čiastky, ktorú by mal účastník druhému zaplatiť, ale je v prvom rade potrebné určiť výšku celkového majetku (hodnôt, vecí a aktív) tvoriaceho masu BSM a výšku investície. Výška podielu každého z manželov sa určí tak, že od celkovej hodnoty spoločného majetku manželov sa odpočíta výška investície a takto získaná hodnota je určujúca pre základné vyčíslenie výšky podielu pre každého z manželov, pričom pri rovnosti podielov je to polovica uvedenej čiastky. Následne, k podielu manžela, ktorý zo svojho výlučného majetku niečo vynaložil na spoločný majetok, je potrebné pripočítať výšku jeho investície, pričom súčet musí dať celkovú hodnotu aktív spoločného majetku manželov. Potom možno vypočítať sumu konkrétneho vyrovnacieho podielu (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22Cdo/4072/2010, sp. zn. 22Cdo/4509/2011).

22. Na uvedenom základe súd prvej inštancie určil masu bezpodielového spoluvlastníctva; aktíva v sume 555.353,99 eura, pasíva v sume 19.015,14 eura, čistá hodnota BSM v sume 536.338,85 eura, ktorú znížil o sumu 22.608 eura, t. j. o čiastku, ktorú žalovaný vynaložil na tento majetok zo svojho, pričom výsledkom je suma 513.730,85 eura.

Z uvedeného vyplýva, že majetok zodpovedajúcej polovici pre každú stranu je 256.865,43 eura. Žalobkyni boli prikázané veci v hodnote 102.269,05 eura, a to nehnuteľnosti uvedené na listoch vlastníctva č. XXXX, Č.. XXXX, Č.. XXXX v hodnote 100.000 eur; hnutelné veci (konferenčný stolík vyrobený na mieru z bukovej dyhy, 3 ks nábytkové skrinky, skriňovú zostavu z bukovej dyhy na mieru v tvare L, pracovný stôl na mieru z bukovej dyhy, osobné motorové vozidlá J. B., V. S.), hodnota obchodného podielu AJP real. s.r.o. v sume 4.512 eur, zostatky na účte na meno žalobkyne; oproti tomu, čo má žalobkyňa dostať je suma 154.596,38 eura (256.865,43 eura - 102.269,05 eura), čo predstavuje vyrovnací podiel pre žalobkyňu. Žalovanému boli prikázané nehnuteľnosti zapísané na listoch vlastníctva č. XXXX, Č.. XXXX, v hodnote 250.000 eur, zostatok hnutelných vecí, zostatky na účtoch spolu 5.190,15 eura, hodnota obchodného podielu GP real. s.r.o. v sume 1.328 eur, vrátená pôžička od brata žalovaného v sume 70.000 eur, finančné prostriedky v sume 7.900 eur, ktoré poslal B. W. ako dar, finančné prostriedky, ktoré previedol z účtu žalobkyne a zo svojho účtu v hodnote 116.179 eura, ktoré súd prvej inštancie prikázal žalovanému aj keď reálne neexistujú na účtoch, nakoľko ich použil pre vlastnú potrebu a nie pre potreby rodiny. Zároveň prihliadol aj na spoločné záväzky strán z titulu Zmluvy o poskytnutí hypotekárneho úveru v sume 16.528,77 eura, vnos žalovaného v sume 22.608 eura. Žalovanému bola prisúdená masa BSM v hodnote 411.461,80 eura, a preto je povinný zaplatiť žalobkyni na vyrovnanie jej podielu sumu 154.596,38 eura do 15 dní od právoplatnosti rozsudku, pričom lehotu na plnenie určil v súlade s § 232 ods. 2, ods. 3 C. s. p.

23. O trovách konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 2 a § 257

C. s. p.; pripomenul, že účelom § 257 C. s. p. (predtým § 150 ods. 1 O. s. p.) je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného absolútného práva. Toto ustanovenie je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, dotvára sa právo sudcovským výkladom v medziach stanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynul z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania. Zákon vyžaduje pre realizáciu tohto sudcovského moderačného práva, aby v danom prípade išlo o výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa. Predmetom konania bolo vyporiadanie BSM, pretože sa strany nedokázali mimosúdne dohodnúť. Vzhľadom na charakter sporu, ktorý je vlastne vyústením rozvodového konania, je svojím charakterom osobitným sporom. Nemožno jednoznačne ustáliť, kto zaviniel tento spor a kto a v akej miere bol úspešný. Je teda zrejmé, že žalobkyňa ani žalovaný nemali v konaní plný úspech. Z týchto dôvodov súd prvej inštancie rozhodol o trovách konania tak, že ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

24. Súd prvej inštancie uviedol, že náhradu trov konania štátu s účinnosťou do 30.6.2016 upravoval § 148 ods. 1 O. s. p., v zmysle ktorého mal štát podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil. Občiansky súdny poriadok bol s účinnosťou od 1.7.2016 zrušený s tým, že ho nahradil Civilný sporový poriadok, ktorý trovy štátu neupravuje; súd prvej inštancie preto, rozhodujúc o náhrade trov konania štátu, rozhodol podľa Čl. 4 ods. 1 Základných princípov C. s. p. (analogia legis) v spojení s § 262 ods. 1

a § 255 ods. 2 C. s. p.; o výške náhrady trov konania štátu bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 C. s. p. po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. O súdnom poplatku bude rozhodnuté samostatným uznesením.

25. Proti rozsudku podala žalobkyňa odvolanie a žiadala napadnutý rozsudok zmeniť tak, že žalovanému uloží povinnosť zaplatiť žalobkyni na vyrovnanie podielu sumu 287.371,38 eura a prizná žalobkyni nárok na náhradu trov prvoinštančného konania, alternatívne napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutia. Podstatným zhrnutím skutkových tvrdení a právnych argumentov jej odvolania (§ 393 ods. 2 C. s. p.) bola námietka, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Mala zato, že vo výroku III. súd prvej inštancie neuviedol správnu sumu, keď opomenul vyporiadať celú pohľadávku strán sporu voči GP real. s.r.o., ktorá bola vykonaným dokazovaním, vrátane znaleckého dokazovania, preukázaná a uznaná samotným žalovaným. Súd prvej inštancie v odseku 44 rozsudku vyhodnotil, že peňažné vklady a výbery žalovaného do GP real. s.r.o. sú vkladom týkajúceho sa podnikania žalovaného, na vyrovnanie vkladu spoločníka do GP real. s.r.o. ktorý sa netýka rodiny, spoločných vecí manželov. Súd prvej inštancie tiež uznal pôžičku medzi žalovaným a Y. R.. A hoci ju vylúčil z masy BSM ako individuálny záväzok žalovaného, z jej uznania vyvodil nesprávne závery premietnuté do finančného vyrovnania. Vady právneho a skutkového vyhodnotenia týchto skutočností, opierajúce sa o úvahy súdu prvej inštancie nepodložené žiadnym dôkazom ani právnou úpravou sa premietli do nesprávneho finančného vyrovnania. Súd prvej inštancie v odseku 45 rozsudku vklady spoločníka N.. H. L. na účet GP real. s.r.o. vložené dňa 27.12.2007 v sume 300.000 Sk (9.959 eur), dňa 28.12.2007 v sume 500.000 Sk (16.597 eur), dňa 28.5.2008 v sume 800.000 Sk (26.552 eur), dňa 3.6.2008 v sume 1.000.000 Sk (33.194 eur), spolu 2.600.000 Sk (86.302 eur; správne má byť 86.304 eur) vyhodnotil ako sumy získané žalovaným z pôžičky od Y. R. a nezahrnul ich do masy BSM. S týmto sa žalobkyňa nestotožnila, pretože súd prvej inštancie sa absolútne nevysporiadal s dôkazmi, ktoré predložila s podaním zo dňa 15.3.2017, ktorými vyvrátila pôžičku od Y. R., nakoľko ju strany sporu vôbec nepotrebovali, zahrňujúcimi o. i. výber spoločných peňažných prostriedkov strán sporu výlučne žalovaným, ku ktorým presne korešponduje vklad finančnej hotovosti žalovaným na účet GP real. s.r.o. Vklad 300.000 Sk (9.958 eur) dňa 27.12.2007: z termínovaného účtu č. XXXXXXXXXXXX bola dňa 27.12.2007 vybratá hotovosť v sume 300.000 Sk (9.958 eur); vklad 500.000 Sk (16.597 eur) dňa 28.12.2007: z termínovaného účtu č. XXXXXXXXXXXX bola dňa 28.12.2007 vybratá hotovosť v sume 297.000 Sk (9.859 eur). Žalobkyňa vyvrátenie pôžičky preukázala aj dôkazom, že na ďalšom termínovanom účte č. XXXXXXXXXXXX boli ku dňu 31.12.2007 finančné prostriedky v sume 500.000 Sk (16.597 eur) a ďalšie finančné prostriedky v sume 283.805,82 Sk (9.421 eur) na účte č. XXXXXXXXXXXX/XXXX. Na základe týchto dôkazov je spochybniteľné čerpanie „pôžičky“ žalovaným od Y. R.: dňa 20.12.2007 mal žalovaný od Y. R. prevziať sumu 800.000 Sk (26.555 eur), ktoré mal vložiť na účet GP real. s.r.o. v dvoch častiach, dňa 27.12.2007 sumu 300.000 Sk (9.958 eur) a dňa 28.12.2007 sumu 500.000 Sk (16.597 eur). Je zaujímavé, že žalovaný prevzal od Y. R. jednorazovo sumu 800.000 Sk (26.555 eur), ktorá bola na účet GP real. s.r.o. vložená až o týždeň neskôr a zároveň rozdelená na dve splátky. Žalobkyňa poukázala na fiktívnosť a účelovosť tvrdení o zmluve o pôžičke medzi žalovaným a Y. R.É., ktorú strany sporu vôbec nepotrebovali, ako aj skutočnosť, že tak veľká pôžička nebola vôbec ničím zabezpečená a manželka Y. R. nemala o nej žiadnu vedomosť, hoci je obvyklé, že tak veľké sumy sa nepožičiavajú len tak na dobré slovo, bez súhlasu manžela a v hotovosti (je štandardné uloženie takýchto súm na bankovom účte, väčšinou termínovanom). Nie je bez povšimnutia, že na stretnutí strán sporu dňa 5.8.2014 žalovaný sa ani slovom nezmiene o pôžičke od Y. R., ktorá mala byť uzatvorená aj poskytnutá v roku 2007, hoci na tomto stretnutí sa ustalovala masa BSM. Súd prvej inštancie sa s týmito dôkazmi vôbec nevysporiadal, ani sumy vybraté priamo žalovaným z termínovaného účtu č. XXXXXXXXXXXX dňa 27.12.2007 v sume 300.000 Sk (9.958 eur), a z termínovaného účtu č. XXXXXXXXXXXX dňa 28.12.2007 v sume 297.000 Sk (9.859 eur) nezahrnul do BSM, hoci tieto nikdy neboli použité pre rodinu a rodinou spotrebované. Žalobkyňa poukázala na vyjadrenie žalovaného na stretnutí zo dňa 5.8.2014, na ktorom uviedol, že peňažné prostriedky vkladané ním do spoločnosti s.r.o. sú pohľadávkou strán sporu voči

GP real. s.r.o. a písomné vyjadrenie žalovaného k žalobe predloženej súdu dňa 6.11.2014, v ktorom jasne uviedol, že ide o pôžičku strán sporu GP real. s.r.o. a toto tvrdenie počas konania pred súdom prvej inštancie nezmenil. A táto pôžička mu bola vrátená, ako vyplýva z účtovných závierok GP real. s.r.o. za roky 2011 až 2015 zverejnených na internete, ktoré žalobkyňa predložila. Sám žalovaný rozdelil pôžičku poskytnutú GP real. s.r.o. na pôžičku poskytnutú stranami sporu v sume 213.187 eur a z vypožičaných zdrojov v sume 153.000 eur. S týmito tvrdeniami sa súd prvej inštancie vôbec nevyporiadal a úplne opomenul žalovaným samotné uznanie pôžičky strán sporu voči GP real. s.r.o. v sume 213.187 eur. Považovala za nezanedbateľné, že skutočnosti uvedené vyššie by sa určite preukázali z účtovníctva GP real. s.r.o. Tým, že táto spoločnosť zanikla zlúčením ku dňu 6.7.2017 a znalec sa k účtovníctvu jednoducho nedostal, zmaril žalovaný dokazovanie v tomto smere, čo ale nemôže ísť na jej ťarchu. V tejto súvislosti poukázala na ňou predložený návrh na dokazovanie zo dňa 7.8.2014 a 18.6.2015, aby súd prvej inštancie zaviazal žalovaného predložením účtovných závierok, účtovných kníh a inventúrnych súpisov GP real. s.r.o. pre určenie hodnoty obchodného podielu žalovaného v tejto spoločnosti a s upozornením, že GP real. s.r.o. sa zbavuje majetku, čo sťažuje dokazovanie. Súd prvej inštancie tento dôkaz od žalovaného nežiadal. Výsledok je ten, že znalecké dokazovanie nariadené v roku 2017 smerom ku

GP real. s.r.o., ktoré o. i. malo potvrdiť klasifikáciu vkladov žalovaného do GP real. s.r.o. bolo pričinením žalovaného zmarené, nakoľko GP real. s.r.o. zanikla a znalec sa k účtovníctvu tejto spoločnosti nedostal. Žalobkyňa napadla tiež záver súdu prvej inštancie v odseku 44 rozsudku, že vklady žalovaného použil žalovaný na podnikanie, na vyrovnanie vkladu spoločnosti do GP real. s.r.o. a tieto sa netýkali rodiny, spoločných vecí strán sporu, preto nepatria do masy BSM. Úvaha súdu prvej inštancie v tomto smere prenesená do vylúčenia peňažných vkladov žalovaným z BSM nie je podložená žiadnym dôkazom, bez právnej opory (žalovaný nepodnikal ako fyzická osoba), teda je nepreskúmateľná. Z výpisu obchodného registra GP real. s.r.o. jednoznačne vyplynulo, že žalovaný nikdy svoj vklad so spoločníkom Y. R. nevyrovnal, zostal menšinovým spoločníkom ako pri založení spoločnosti. Vyrovnanie obchodného podielu žalovaným voči druhému spoločníkovi by sa prejavilo v majetkovej hodnote obchodného podielu žalovaného, čo sa nestalo a samotný žalovaný vklady do GP real. s.r.o. klasifikoval a uznal ako pôžičku strán sporu voči tejto spoločnosti. Navyše, samotná spoločnosť tieto vklady viedla vo svojom účtovníctve ako záväzky voči spoločníkom, čo vyplýva z účtovných závierok GP real. s.r.o. zverejnených na internete a tieto záväzky voči spoločníkom postupne vyplatila v sume 814.204 eur (rok 2011 suma 66.454 eur, rok 2012 suma 325.299 eur, rok 2013 suma 50.463 eur, rok 2014 suma 223.703 eur, rok 2015 suma 148.285 eur), čo vylučuje nepodloženú úvahu súdu prvej inštancie o vklade žalovaného na vyrovnanie podielu a použitie na podnikateľské účely žalovaného (poznámka: vklady spoločníkov na podiel, či nový či zvýšený sa spoločníkom nevracajú, prejavujú sa v majetkovej hodnote obchodného podielu). Keby znalec mal k dispozícii účtovníctvo GP real. s.r.o., potvrdil by jej tvrdenia a súd prvej inštancie by tak k mylnému záveru nebol dospel. Sporné zostávajú tiež peňažné prostriedky v sume 106.221 eur, ktoré žalovaný použil takto: dňa 24.10.2007 prevod z účtu XXXXXXXXXXX/XXXX v sume 1.500.000 Sk (49.791 eur), dňa 27.12.2007 prevod z účtu XXXXXXXXXXX/XXXX v sume 200.000 Sk (6.639 eur), dňa 28.5.2008 prevod z účtu XXXXXXXXXXX/XXXX v sume 3.200.000 Sk (106.221 eur), o ktorých súd prvej inštancie v odseku 47 rozsudku uviedol, že prostriedky poukazované z účtu AJP real. s.r.o. nepatria do masy BSM. Žalobkyňa v podaní zo dňa 15.3.2017 uviedla dôvod tohto prevodu žalovaným, ktorý potvrdil žalovaný na pojednávaní dňa 12.6.2017, kedy jasne uviedol, že mal právo sám vyberať a prevádzať peniaze z AJP real. s.r.o. podľa vlastného uváženia a bez vplyvu žalobkyne, lebo tie peniaze boli jeho, teda AJP real. s.r.o. bola len transferom (zvukový záznam z pojednávania). Tomu korešponduje aj tvrdenie žalovaného na stretnutí strán sporu dňa 5.8.2014, že prevody a vklady žalovaného do GP real. s.r.o. nie sú pohľadávkou AJP real. s.r.o. voči GP real. s.r.o., ale manželov voči GP real. s.r.o. (v tomto čase žalovaný o pôžičke Y. R. vôbec nehovoril). Znalec v znaleckom posudku č. XX/XXXX potvrdil, že nešlo o žiadnu pôžičku AJP real. s.r.o. voči GP real. s.r.o., ale o vklady (prevody) žalovaného do GP real. s.r.o. zo spoločných prostriedkov strán sporu. Žalovaný uviedol, že išlo o peniaze strán sporu dočasne uložené na účte AJP real. s.r.o. a vyňatím peňažných prostriedkov z účtu AJP real. s.r.o. na osobný účel (aj prevodom aj hotovosťou) potvrdil, že patria do masy BSM. A aj tieto peňažné prostriedky ako pohľadávku voči GP real. s.r.o. žalovaný dostal v peniazoch späť, čo vyplýva z účtovných závierok GP real. s.r.o. za roky 2011 až 2015 zverejnených na internete, ktoré žalobkyňa súdu prvej inštancie predložila. Preto aj tieto prostriedky patria do masy BSM. Na základe uvedeného, s dôrazom na skutočnosť, že žalovaný vo vyjadrení hovorí o pôžičke strán sporu voči GP real. s.r.o., mala žalobkyňa zato, že do masy BSM patrí pohľadávka strán sporu voči GP real. s.r.o. v sume 399.156 eur, ktorú je súd povinný vyporiadať; t. j. nielen sumu 133.606 eur, ktoré boli žalovaným použité z účtu žalobkyne č. XXX XXX XXXX/XXXX (dňa 24.10.2007 suma 16.597 eur, dňa 10.11.2007

suma 33.194 eur, dňa 20.11.2007 suma 33.194 eur), č. XXX XXX XXXX/XXXX vo výške 17.427 eur a z účtu žalovaného č. XXXXXXXXXXXX/XXXX dňa 10.11.2007 suma 33.194 eura, ale aj sumu 265.550 eur a zo sumy 265.550 eur priznať žalobkyni finančné vyrovnanie 1/2, t. j. sumu 132.775 eur. Žalobkyni tak patrí finančné vyrovnanie 287.371,38 eura (154.596,38 eura + 132.775 eura). Uvedené skutočnosti majú vplyv aj na výrok o náhrade trov konania, ktoré súd prvej inštancie odvodil od pomeru úspechu v konaní a žalobkyňa mala zato, že odvolanie ju dôvodné, čo mení aj pohľad na pomer úspechu v konaní.

26. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedol, že sa stotožňuje s odôvodnením súdu prvej inštancie týkajúcim sa Zmluvy o pôžičke medzi veriteľom R. a žalovaným, ktoré súd prvej inštancie oprel o príslušné rozhodnutia Najvyššieho súdu ČSSR a rozhodnutia Najvyššieho súdu SR. Na pojednávaniach bolo jednoznačne preukázané dokladmi a svedeckou výpoveďou, že išlo o pôžičku žalovaného od Y. R.V. a tieto prostriedky boli vložené do GP real. s.r.o.. teda na podnikanie žalovaného. Išlo o individuálny záväzok žalovaného a splácanie pôžičky žalovaný preukázal dokladmi a výpoveďou svedka. Tým, že žalobkyňa žiada vyplatenie 1/2 týchto finančných prostriedkov, ktoré mu požičal Y. R.V., by došlo k dvojitému zaťaženiu žalovaného, t. j. vráteniu pôžičky veriteľovi a zároveň aj vyplatenie polovice pôžičky žalobkyni. Pokiaľ žalobkyňa v odvolaní tvrdí, že súd prvej inštancie v odsekoch 44 a 45 rozsudku nesprávne vyhodnotil pôžičky od Y. R.; v týchto odsekoch súd prvej inštancie konštatuje, že pôžičky od Y. R. nie sú pôžičkami manželov, preto neboli započítané do masy BSM, lebo sa jedná o pôžičky vložené žalovaným do spoločnosti a záväzok sa netýka rodiny. Poukázal však, že nie všetky prostriedky z pôžičky od Y. R. boli vložené do podnikania manžela a minimálne suma 12.000 eur bola použitá na sanovanie poslednej splátky úveru manželov zo Štátneho fondu rozvoja bývania. Záväzok voči ŠFRB vznikol počas manželstva podpisom zmluvy oboma manželmi. Neuhradením poslednej splátky hrozilo odstúpenie od zmluvy a penalizácia za nesplnenie jednej z podmienok zmluvy a to, že manželia po ukončení výstavby rodinného domu zabezpečia jeho vklad do katastra nehnuteľností ako predmet záložného práva. Manželia v roku 2001 opomenuli túto povinnosť a po internej kontrole na ŠFRB museli uhradiť celý zostávajúci záväzok voči fondu, išlo o mimoriadny výdavok žalovaného. Neobstojí ani tvrdenie o výberoch finančných prostriedkov z termínovaných účtov tak ako to uvádza žalobkyňa, lebo v roku 2007 uhradil žalobca v hotovosti kúpnu cenu v sume 702.000 Sk za pozemok parcela č. XXX/XXX, ktorý je predmetom masy BSM. Okrem toho bolo na účet žalobkyne č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, dňa 8.6.2008 vložených 100.000 Sk, dňa 4.9.2008 bolo na účet žalobkyne č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vložených 400.000 Sk. Okrem toho platil žalovaný ešte počas manželstva ročne spolu náklady cca 345.000 Sk (pôžičku zo ŠFRB, 2 hypotekárne úvery, pôžičku z prvej stavebnej sporiteľne, inkaso električka a školné za štúdium detí na súkromnej VŠ) a to až do rozvodu v roku 2011. Je preto nepochopiteľné spochybňovať akékoľvek použitie finančných prostriedkov na iné účely ako na výdavky spojené so zabezpečením domácnosti. Ak sa žalobkyňa odvoláva na rokovanie strán sporu dňa 5.8.2014 a na zápis, ktorý bol vykonaný žalobkyňou, resp. jej právnym zástupcom; žalovaný sa už vyjadril súdu prvej inštancie, že predmetný zápis nezodpovedal priebehu a obsahu rokovania, a preto žalovaný tento záznam nepodpísal a neakceptoval. Stotožnil sa s konštatovaním súdu prvej inštancie, že finančné prostriedky, ktoré boli prevedené z AJP real. s.r.o. do GP real. s.r.o. nie sú predmetom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva a žalobkyňa ako vystupujúca konateľka a spoločníčka AJP real. s.r.o., danú pohľadávku pred tým ako Zmluvou o prevode obchodného podielu zo dňa 20.12.2012 previedla obchodný podiel, nežiadala od GP real. s.r.o. o vrátenie finančných prostriedkov. Žalovaný zotrval na návrhu, aby žiadnemu z účastníkov nebola priznaná náhrada trov konania.

27. Žalobkyňa v odvolacej replike k úhrade sumy 12.000 eur Štátnemu fondu rozvoja bývania z pôžičky od Y. R. uviedla, že v podaní zo dňa 14.3.2017 preukázala, že výplata pôžičky zo ŠFRB bola realizovaná z účtu M-bank č. XXXXXXXXXXXX dňa 7.6.2010 v sume 12.399,12 eura. V tomto období nebola na účet M-bank vkladaná žiadna finančná hotovosť v sume 12.000 eur, čo preukázala dôkazom č. 11 k podaniu zo 14.3.2017 (výpisom z bankového účtu v M-bank č. XXXXXXXXXXXX/XXXX). Tento dôkaz vylučuje tvrdenie žalovaného, že túto sumu splatil a z pôžičky svedka R.; žalovaný svoje tvrdenie nikdy nepreukázal. Počas konania pred súdom prvej inštancie žalovaný nepredložil žiaden listinný dôkaz ani iný, že by nejakým spôsobom vracal alebo vrátil pôžičku svedka R. v období 2011 až 2017. To nepreukázal ani v podanom podaní. Žalovaný nemal na to príjem, nemohol mať ani finančnú hotovosť. Okrem možnosti, že finančnú hotovosť pred súdom prvej inštancie zatajil (vyjadrenie žalobkyne zo dňa 11.2.2020) a nevysporiadal ani daňovo, čo má vplyv na daňový delikt. Žalobkyňa opakovane tvrdila, že pôžička od svedka R. je fiktívna, nikdy neexistovala a výpoveď svedka R. opakovane namietala. Preukázala listinnými dôkazmi, že strany sporu žiadnu pôžičku nepotrebovali, nakoľko mali dostatok finančných prostriedkov. A dostatok spoločných peňažných prostriedkov postačovalo

na splatenie všetkých spoločných úverov. Žalobkyňa tiež listinnými dôkazmi preukázala, že výber spoločných peňažných prostriedkov strán sporu výlučne žalovaným presne korešponduje s vkladom finančnej hotovosti žalovaným na účet GP real. s.r.o. v roku 2007, čo vylučuje pôžičku od svedka R.. Nebolo jej zrejme, v akom kontexte žalovaný uvádza sumu 702.000 Sk na kúpu pozemku aj vklad sumy 100.000 Sk na účet žalobkyne. Jednak to nie je pravda, jednak žalovaný opomenul, že každé tvrdenie musí byť podložené dôkazom, inak súd na ne nemôže prihliadať. A každé tvrdenie musí byť uvedené a zároveň dôkazom preukázané včas, do vyhlásenia uznesenia o ukončení dokazovania. Žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie tieto finančné operácie ani len slovom nespomenul, teda ani nedokazoval. A ani teraz nepodložil dôkazom. Žalovaný absolútne opomína, že aj za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, kedy bola žaloba podaná, aj za účinnosti Civilného sporového poriadku platilo a platí, že strany sporu majú procesnú dôkaznú povinnosť, t. j. povinnosť uviesť dôkaz na preukázanie tvrdých skutočností. Každú stranu sporu zaťažuje dôkazné bremeno preukázania svojich tvrdení pod následkom neunesenia dôkazného bremena. Tvrdenia o úhrade sumy 702.000 Sk a vklade hotovosti 100.000 Sk na účet žalobkyne museli byť žalovanému známe už pred súdom prvej inštancie, napriek tomu ich nespomenul, dokonca ich neuviedol ani vo svojom odvolaní voči rozsudku súdu prvej inštancie. Odvolací súd preto nemôže na ne prihliadať, nejde o žiadne odvolacie novoty. Žalobkyňa nevidela žiaden význam v tom, čo žalovaný zdôrazňoval, čo všetko počas manželstva platil a len zo svojho príjmu. Tieto tvrdenia nikdy pred súdom prvej inštancie nepreukázal, jednak súd prvej inštancie správne disparitu podielov na vypořiadaní BSM vylúčil a žalovaný to odvolaním nenapadol. Ak to má preukázať v úhrne sumu cca 345.000 Sk, ktorou to mal hradiť a hradiť z pôžičky od svedka R., musí to preukázať, čo sa však nikdy nestalo. Naopak, žalobkyňa preukázala, že strany sporu mali dostatok peňažných prostriedkov a z nich všetky záväzky uhradili. Tie, ktoré žalovaný splácal po zániku BSM, mu súd prvej inštancie zohľadnil. Žalobkyňa k AJP real. s.r.o. nesúhlasila s tvrdením žalovaného a mala zato, že v tomto súd prvej inštancie pochybil. Znalec v znaleckom posudku č. XX/XXXX potvrdil, že nešlo o žiadnu pôžičku AJP real. s.r.o. voči GP real. s.r.o., ale o vklady/prevody žalovaného do GP real. s.r.o. zo spoločných prostriedkov strán sporu. Tomu korešponduje aj tvrdenie žalovaného na stretnutí strán sporu dňa 5.8.2014, že prevody a vklady žalovaného do GP real. s.r.o. nie sú pohľadávkou AJP real. s.r.o. voči GP real. s.r.o., ale manželov voči GP real. s.r.o. (v tomto čase žalovaný o pôžičke Y. R. vôbec nehovoril). Záznam zachytáva presne obsah stretnutia a žalovaný ho nikdy nepoprel; až v dotknutom podaní. To, že popiera vlastné slová, je preukázaním jeho postoja k veci a osobného charakteru a zároveň potvrdením, že nehovorí pravdu ani o pôžičke od Y. R. a toho nahovoril na krivé svedectvo.

28. Proti rozsudku podal žalovaný odvolanie. Podstatným zhrnutím skutkových tvrdení a právnych argumentov jeho odvolania (§ 393 ods. 2 C. s. p.) bola námietka, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ku konštatovaniu súdu prvej inštancie v odseku 50 rozsudku, že dňa 1.5.2010 bolo z účtu

M-banka č. XXXXXXXXXX bratovi žalovaného poskytnutá pôžička v sume 70.000 eur, kde pôžička bola na účet žalovaného vrátená až po rozvođe strán a to v máji a júli 2012; poukázal, že pri prevode dňa 1.5.2010 nešlo o pôžičku žalovaného bratovi, ale o vrátenie pôžičky, ktorú mu poskytol jeho brat. Zároveň poukázal na skutočnosť, že v máji a júli 2012 mu nevracal brat žiadnu sumu, pretože mu nebol dlžný. Súd prvej inštancie si len osvojil tvrdenie žalobkyne, ktoré nebolo žiadnym spôsobom preukázané. Žalovaný tiež zotrval na tom, že jeho vnos do BSM predstavoval sumu 39.520 eur (vyplatenie kúpnej ceny za prevod časti obchodného podielu nebohej N. H. L. zo dňa 1.10.1997 v Heatco spol. s.r.o. v sume 8.516 eur, vyplatenie vyrovnávacieho podielu v spoločnosti Mestský podnik bytového hospodárstva spol. s.r.o. Zvolen v sume 14.092 eur a dedičský podiel v sume 420.000 Sk z predaja nehnuteľnosti (dva byty) v dedičskej veci po H. L. a po starej mame W.B. V., ktorý mu vyplatil brat G.) a nie 22.608 eur, ako stanovil súd prvej inštancie. Ku konštatovaniu súdu prvej inštancie v odseku 57 rozsudku, že nemal za preukázané, že jeho brat mu vyplatil za predaj bytov sumu 420.000 Sk, pretože čestné prehlásenie, ktorým brat vyhlásil, že vyplatil žalovanému dedičský podiel v sume 420.000 Sk z predaja nehnuteľnosti (dva byty) v dedičskej veci po H. L. a po starej mame W. V. bolo vystavené až dňa 1.9.2017, t. j. po podaní žaloby; poukázal, že čestné prehlásenie bolo vystavené pre potreby súdneho konania a predtým nebolo potrebné vystavovať čestné prehlásenie o prevzatí finančných prostriedkov z dedičského podielu, pretože medzi svedkom a žalovaným bola dôvera, ktorá si nevyžadovala vystavovanie prehlásení. Súd prvej inštancie prikázal žalovanému aj finančné prostriedky, ktoré boli vložené do GP real. s.r.o. v sume 116.179 eur a ktoré previedol z účtu žalobkyne a zo svojho účtu. Súd prvej inštancie konštatoval, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že nešlo o pôžičku manželov GP real. s.r.o. Podľa súdu prvej inštancie žalovaný sumu 116.179 eur použil pre vlastnú potrebu a nie pre potreby rodiny. Žalovaný sa

tiež nestotožnil s konštatovaním súdu prvej inštancie v odseku 46 rozsudku, že prostriedky v sume 116.179 eur použil pre vlastnú potrebu a nie pre potreby rodiny. Preukázal, že úhrada kúpnej ceny v sume 82.985 eur za byt, ktorý užíva žalobkyňa a ktorý aj v rámci vyporiadania BSM bol prikázaný do výlučného vlastníctva žalobkyne, bola uhradená GP real. s.r.o. formou zápočtu ako čiastočne vrátenie pôžičky firmou GP real. s.r.o, žalovanému dňa 26.9.2009, a následne úhradou faktúry č. K. a faktúry č. K. zo dňa 26.5.2009. Zároveň žalovaný preukázal, že pôžička 12.000 eur od R.V.G. bola použitá na jednorazovú splátku Štátnemu fondu rozvoja bývania. Z uvedeného vyplýva, že súd prvej inštancie zahrnul do masy BSM byt, ktorý bol prikázaný žalobkyňi a ktorý uhradil žalovaný z vrátených prostriedkov od GP real. s.r.o. a zároveň prikázal žalovanému finančné prostriedky, ktoré mu už boli vrátené a boli použité na kúpu bytu, ktorý bol prikázaný žalobkyňi. Zároveň žiadal odvolací súd, že ak by nevyhovelo jeho odvolaniu v celom rozsahu, aby zmenil napadaný rozsudok tak, že je povinný zaplatiť žalobkyňi na vyrovnanie podielu (priznanú sumu) do 6 mesiacov od právoplatnosti rozsudku, nakoľko nedisponuje sumou, ktorú by mal vyplatiť žalobkyňi a výplatu vyrovnávacieho podielu by musel riešiť formou odpredaja rodinného domu, ktorý sa prikazuje do výlučného vlastníctva žalovaného.

29. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že odvolací návrh žalovaného považuje za zmaťochý. V zhrnutí je možné konštatovať, že cieľom žalovaného je doslova „natiehnutie času“, čomu svedčí grafická koncepcia odvolania - na 3,5 stranách odvolania je opis výrokovej časti rozsudku súdu prvej inštancie, aj jeho konečný návrh na zmenu rozsudku „len“ predĺženie lehoty na finančné vyrovnanie podielu žalobkyne. Žalobkyňa s predĺžením lehoty nesúhlasila, nakoľko naň nevidela žiaden dôvod. Žalovaný má dostatok peňažných prostriedkov, ktoré má uložené o. i. v podielových fondoch, čo podľa jeho tvrdení mal aj pred zánikom BSM (tie nie sú súčasťou bežného účtu a tieto pred súdom prvej inštancie neuviedol), aby v prípade núteného výkonu rozhodnutia súdu nemohli byť použité či zablokované, čím sa žalovaný vôbec netají. Tomu svedčí aj fakt, že žalovaný od roku 2003 nebol v žiadnom pracovnom pomere, v GP real. s.r.o. do jej zrušenia v júli 2017 nebol ani v pracovnom pomere ani neboli vyplácané odmeny konateľom (vyplýva to z účtovných závierok zverejnených na internete) a jeho jediným príjmom je len výsluhový dôchodok cca 600 eur, ale napriek tomu každoročne absolvuje nákladné zahraničné dovolenky [rok 2011 až 2014 vždy 2 x Egypt, 1 x v máji 4 týždne vcelku a druhýkrát na jeseň (september, október); rok 2015 - 3 x Egypt (august, september a december); rok 2016 - 2 x Egypt (jún, august); rok 2017 - Maurícius (február), Egypt (október); rok 2018 - Mexiko (apríl), Turecko (august); rok 2019 - Maledivy (apríl), Turecko (august); rok 2020 - Maledivy; k tomu ešte rôzne krátke wellnessové pobyty na Slovensku]. Žalovaný si v roku 2015 zakúpil osobný automobil Nissan Qashqai a v roku 2018 osobný automobil Mercedes GLA 200. Neobstojí ani jeho prípadná obrana, že dovolenky hradí jeho partnerka, ktorá pracuje ako opatrovatelka seniorov v Rakúsku v dvojtýždňových cykloch, pričom jej celoročný príjem (cca 60 eur na deň pred povinným zdanením a mimo povinných odvodov) by pokryl možno jednu zahraničnú dovolenku. Ale už nie náklady na bývanie, stravu, ošatenie, atď. Tento spôsob života žalovaného preukazuje aj ďalšiu skutočnosť, že žiadna pôžička od svedka R. neexistovala. Keby áno, tak v prvom rade by ju musel splatiť a splatiť z preukázateľného príjmu. Toto bol jeden z dôvodov zmarenia dôkazu - predloženie účtovníctva GP real. s.r.o. znalcovi a rýchle zrušenie GP real. s.r.o. zlúčením s inou spoločnosťou, lebo by sa preukázali skutočnosti, ktoré by výrazne ovplyvnili pravdivosť jeho tvrdení, resp. jeho tvrdenia vyvrátili. K napadnutému odseku 50 rozsudku súdu prvej inštancie (pôžička bratovi žalovaného v sume 70.000 eur); uviedla, že pôžička je zachytená na výpise z účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX (mBank a.s.) zo dňa 1.5.2010 a G. L. pôžičku vrátil žalovanému v dvoch splátkach v máji a v júli 2012, t. j. po zániku BSM na účet žalovaného, ku ktorému nahliadnutiu žalovaný nedal súhlas. Ak by bolo pravdivé tvrdenie žalovaného, mohol poskytnúť súdu prvej inštancie výpisy z účtu z mája a júla 2012, na ktoré žalobkyňa poukázala a žalovaný tak mohol vyvrátiť pôžičku jeho bratovi, ktorý si to nepamätal. Neurobil tak, čím dôkazné bremeno neuniesol. K vnosu žalovaného do BSM; žalobkyňa poukázala na stanovisko prednesené pred súdom prvej inštancie, že sporný nebol vnos, ale preukázateľná výška tohto vnosu (prínosu). Žalovaný nikdy nepreukázal sumu 39.520 eur, ale len sumu 22.608 eur. Rozdiel mal byť výťažok z predaja dvoch bytov po mame a starej mame žalovaného v celkovej hodnote 840.000 Sk (27.883 eur) a z vyplatenia vyrovnávacieho podielu v Kovohrone v sume 1.081,34 eura. Tieto výťažky však žalovaný nepreukázal. Súd prvej inštancie v odseku 57 rozsudku jasne poukázal na vyjadrenie žalovaného, že kúpna cena uvedená v kúpnej zmluve bola iná na zmluve a iná reálne vyplatená, preto nie je dôvodné predkladať kúpne zmluvy. Súd prvej inštancie tiež správne vyhodnotil svedeckú výpoveď brata žalovaného G. L. o výťažku z kúpnej ceny pri predaji oboch bytov za cenu 840.000 Sk ako nedôveryhodnú s tým, že nie je preukázaná skutočná výška kúpnej ceny z predaja bytov (ani podľa kúpnej zmluvy). Súd prvej inštancie tiež poukázal na výpoveď žalovaného na pojednávaní dňa 20.3.2017, keď žalovaný nevedel uviesť výšku svojho vnosu do BSM a v tejto spojitosti

čestné prehlásenie svedka G. L. súd prvej inštancie nepovažoval za relevantný dôkaz o výške kúpnej ceny. Súd prvej inštancie správne vzal do úvahy len dôkazmi preukázaný vnos žalovaného do BSM. Žalovaný bremeno dôkazu o ním tvrdenom vnose do BSM v sume 39.520 eur neunesol. K napadnutému odseku 46 rozsudku súdu prvej inštancie; žalovaná uviedla, že žalovaný síce nesúhlasí so zahrnutím sumy 116.179 eur do masy BSM a s konštatovaním súdu prvej inštancie, že prostriedky v sume 116.179 eur použil pre vlastnú potrebu a nie pre potreby rodiny; avšak prečo, žalovaný nezdôvodnil ani jedným slovom, a preto nevedela zaujať žiadne stanovisko k tomuto bodu odvolania. K úhrade kúpnej ceny bytu z vrátených peňazí od GP real. s.r.o.; tvrdenie žalovaného mohlo potvrdiť sprístupnenie účtovníctva GP real. s.r.o., ale žalovaný v tomto smere zmaril dokazovanie, keď už na pojednávaní dňa 1.6.2017 vedel, že GP real. s.r.o. svoju činnosť končí a túto významnú skutočnosť pred súdom prvej inštancie zamlčal. GP real. s.r.o. bola dňom 6.7.2017 zrušená zlúčením so spoločnosťou Eurotransfer s.r.o. Trenčianska 53, Bratislava (tá bola ku dňu písomného podania právnym nástupcom 109 spoločností, povedané jednoducho, ale výstižne - bielym koňom). Výmaz z obchodného registra GP real. s.r.o. nastal dňom 10.8.2017. Ustanovený znalec sa nedostal k účtovníctvu GP real. s.r.o., ktoré jedine mohlo tvrdenie žalovaného preukázať. Zmarenie tohto dôkazu bolo účelové, nakoľko znalec by sa vedel vyjadriť k reálnemu stavu tejto spoločnosti, aj k tvrdenej pôžičke od svedka R. a k reálnemu vyplácaniu pôžičiek spoločníkom. K úhrade sumy 12.000 eur Štátnemu fondu rozvoja bývania z pôžičky od Y. R.; žalobkyňa v podaní zo dňa 14.3.2017 preukázala, že výplata pôžičky zo ŠFRB bola realizovaná z účtu M-bank č. XXXXXXXXXXXX dňa 7.6.2010 v sume 12.399,12 eura. V tomto období nebola na účet M-bank vkladaná žiadna finančná hotovosť v sume 12.000 eur, čo preukázala dôkazom č. 11 k podaniu zo dňa 14.3.2017 (výpis z bankového účtu v M-bank č. XXXXXXXXXXXX/XXXX). Mala zato, že žalovaný v odvolaní neuviedol ani jeden dôvod, pre ktorý by mu mal odvolací súd vyhovieť; odvolanie je podané len z opatrnosti, pre „získanie času“, čo vyplýva z obsahu odvolania. Žalobkyňa odvolaciemu súdu navrhla, aby dôvody odvolania žalovaného voči rozsudku súdu prvej inštancie vo svojom rozhodnutí nezohľadnil.

30. Žalovaný v odvolacej replike uviedol, že žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu zavádza a klame o uložení finančných prostriedkov vo fondoch, ktoré neboli na výpisoch, ktoré si súd prvej inštancie v čase dokazovania vyžiadal od všetkých relevantných bankových domov v Slovenskej republike. Žiadne finančné prostriedky neboli uložené vo fondoch, ktoré by boli predmetom BSM a banky, ktoré neevidovali bankové účty ani iné účty žalovaného podali oznámenie, že žalovaný nemá a nemal žiadne účty vo vymedzenom období, resp. že žalovaný nebol vo vymedzenom období ani ich klientom. K tvrdeniu žalobkyne, že si v roku 2015 zakúpil Nissan Qashqai a v roku 2018 Mercedes GLA 200; žalovaný poukázal, že Nissan Qashqai žalovaný zakúpil na 4-ročný leasing a prvá platba v roku 2015 bola uhradená formou zápočtu za odpredaj automobilu Chevrolet Captiva. Mercedes GLA 200 v roku 2018 bol zakúpený žalovaným, ale finančnú úhradu vykonala z osobného účtu partnerka žalovaného, s ktorou žije v spoločnej domácnosti už 6 rokov a iba ona ho výlučne užíva a platí naň všetky náklady s tým spojené. Je zarážajúce, ako žalobkyňa detailne pozná rodinné pomery žalovaného a fabuluje o finančných pomeroch žalovaného a jeho partnerky 9 rokov po rozvode a zániku BSM. Ešte viac je zarážajúce a znepokojujúce, že žalobkyňa je schopná súdu podávať informácie, ktoré sa nezakladajú na pravde a sú výlučne osobnou vecou žalovaného tak, ako je výlučnou vecou žalovaného jeho súčasný osobný život a vzťahy. Zotrval na tom, že 70.000 eur, ktoré boli prevedené počas manželstva z účtu v M-banke v prospech brata G. L.Á. bolo vrátenie pôžičky poskytnutej žalovanému v priebehu rokov 2007 až 2009. Ak má žalobkyňa doklady z mája a júla 2012, ktoré preukazujú tvrdenie žalobkyne o tom, že G. L. vrátil žalovanému pôžičku na účet žalovaného v dvoch splátkach v máji a v júli 2012, t. j. po zániku BSM, žalovaný dal týmto súhlas žalobkyňi na predloženie výpisov z účtov. Nie je pravdivé tvrdenie žalobkyne, že nezdôvodnil ani jedným slovom použitie sumy 116.179 eur (ktorá bola ako pôžička manželov požičaná GP real. s.r.o.) a v tejto súvislosti nie je pravda tvrdenie žalobkyne, že úhradu kúpnej ceny bytu, ktorý je predmetom BSM mohlo potvrdiť sprístupnenie účtovníctva GP real. s.r.o. Už v priebehu dokazovania na súde prvej inštancie predložil doklady, ktorými preukázal ako bol nadobudnutý predmetný byt, ktorý v súčasnosti užíva žalobkyňa a tieto doklady sú založené v súdnom spise. Byt a garáž boli zakúpené dňa 26.5.2009 od GP real. s.r.o. za sumu spolu 82.985 eur, pričom kúpna cena bola uhradená tak, že GP real. s.r.o. vrátil žalovanému časť pôžičky vo výške 82.985 eur (z horeuvedenej sumy 116.179 eur) a žalovaný uhradil spoločnosti v dvoch platbách kúpu bytu a kúpu garáže v sume 82.985 eur. Z predložených dokladov, ktoré sú v súdnom spise je nespochybniteľné, že kúpna zmluva bola podpísaná oboma manželmi a zavkladovaná v katastri nehnuteľností v roku 2009. Faktúra GP real. s.r.o. za odpredaj bytu, pokladničné bloky na úhradu kúpnej ceny na sumu 82.985 eur a pokladničný blok na čiastočnú výplatu pôžičky manželov GP real. s.r.o., ktorá bola použitá na úhradu kúpnej ceny, tvoria nespochybniteľnú reťaz dôkazov. Žalobkyňa nepredložila žiadne relevantné doklady, ktoré by preukázali,

že kúpa bytu bola hrazená z iných finančných prostriedkov ako tých, ktoré preukázal žalovaný a ani nikdy netvrdila, že byt bol nadobudnutý iným spôsobom. Tvrdenie žalobkyne ohľadne výplaty pôžičky zo ŠFRB absolútne nespochybňuje skutočnosť, že na úhradu boli použité prostriedky z pôžičky od Y. R., čo potvrdil svedeckou výpoveďou na pojednávaní aj svedok Y. R..

31. Žalobkyňa v odvolacej duplike zotrvala na doterajších prednesoch, že pôžička od svedka R. je fiktívna, vykonštruovaná pre účely tohto súdneho sporu a svedeckú výpoveď svedka R. stále nepretržite namieta ako nepravdivú. Žalobkyňa preukázala písomnými dôkazmi, že strany sporu mali dostatok peňažných prostriedkov a žiadnu pôžičku nepotrebovali. Zopakovala, že keby pôžička od svedka R. existovala, tak v prvom rade by ju žalovaný musel splatiť a splatiť z preukázateľného príjmu. Ten žalovaný nemal a oficiálne stále nemá. Taktiež nemali strany sporu dôvod požičať si od brata žalovaného G. L.. Výpis z účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX (mBank a.s.) zo dňa 1.5.2010 preukazuje opak, strany sporu požičovali G. L.. Žalovaný mal dostatok časového priestoru poskytnúť súdu výpisy z účtu z mája a júla 2012, na ktorých je zachytené vrátenie pôžičky G. L.. Neurobil tak, sám žalovaný vie, prečo. Dôkazné bremeno preukázať svoje tvrdenia žalovaný neunesol. Žalobkyňa znovu zdôraznila, že keby žalovaný nebol zmaril dôkaz (predloženie účtovníctva GP real. s.r.o. znalcom a rýchle zrušenie GP real. s.r.o. zlúčením s inou spoločnosťou tzv. bielym koňom, čo samo o sebe má výpovednú hodnotu a na čo žalobkyňa v priebehu sporu poukázala a čo žalovaný účelovo pred súdom pri nariadení znaleckého dokazovania zamlčal), potom by sa preukázala nepravdivosť tvrdení žalovaného. Nemôžu byť vierohodné len nejaké doklady, vytrhnuté z kontextu, ktoré nemožno preveriť s účtovníctvom právnickej osoby/daňového subjektu. Lenže účtovníctvo GP real. s.r.o. by preukázalo nepravdivosť tvrdení žalovaného, vyvrátilo by pôžičku svedkom R., ale aj celkové nezrovnalosti účtovania a rozpor so skutočnosťou podnikateľských aktivít tejto spoločnosti. Preto rýchle zlučovanie s nespochybniteľným bielym koňom. Žalobkyňa preukázala písomným dôkazom, že výplata pôžičky zo ŠFRB bola realizovaná z účtu M-bank č. XXXXXXXXXXX dňa 7.6.2010 vo výške 12.399,12 eura. V tomto období nebola na účet M-bank vkladaná žiadna finančná hotovosť vo výške 12.000 eur, čo preukázala výpisom z bankového účtu v M-bank číslo XXXXXXXXXXX/XXXX. Zopakovala tiež, že žalovaný vedie nákladný spôsob života, hoci na to nemá žiaden preukázateľný príjem, jeho partnerka na pokrytie tohto nákladného života ani len v časti nemá tiež príjem; zopakovala, že tento spôsob života žalovaného preukazuje, že žiadna pôžička od svedka R. neexistovala, pretože ak by existovala, tak by ju žalovaný musel splatiť a splatiť z preukázateľného príjmu.

32. Odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní (§ 383 C. s. p.). Ak má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, dokazovanie v potrebnom rozsahu zopakuje sám (§ 384 ods. 1 C. s. p.).

33. Odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní (§ 383 C. s. p.). Ak má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, dokazovanie v potrebnom rozsahu zopakuje sám (§ 384 ods. 1 C. s. p.).

34. Odvolací súd bez viazanosti rozsahom odvolania, pretože sa jedná o určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami, ktorý vyplýva z osobitného predpisu [§ 379 písm. c) C. s. p.], viazaný dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C. s. p.) preskúmal napadnutý rozsudok, vychádzajúc z § 384 ods. 1 C. s. p. prejednal odvolania žalobkyne a žalovaného podľa § 385 ods. 1 C. s. p. na pojednávaniach konaných dňa 28.11.2023 a 25.6.2024, na ktorých v potrebnom rozsahu zopakoval dokazovanie listinami za súčasného splnenia podmienok podľa § 204 C. s. p. veta za bodkočiarkou; a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zmeniť, nakoľko neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie (§ 388 C. s. p.).

35. Podľa § 143 Občianskeho zákonníka, v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka.

36. Predmetom bezpodielového spoluvlastníctva podľa § 143 Občianskeho zákonníka môže byť len to, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva s výnimkou vecí vymedzených v § 143 Občianskeho zákonníka, t. j. veci v právnom zmysle (ovládateľné hmotné predmety a ovládateľné prírodné sily, ktoré slúžia potrebám ľudí). Za predmet vlastníctva a teda ani bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa preto nepovažujú pohľadávky a záväzky (dlhy), ktoré sa riadia všeobecným právnym režimom záväzkových vzťahov. Na tomto závere nič nemení to, že pri zániku bezpodielového spoluvlastníctva sa vykonáva aj vyporiadanie spoločných pohľadávok a záväzkov manželov (dopadajúce len na vzťah medzi manželmi a nie na ich vzťah k tretím osobám), podľa zásad platných pre vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva, tzv. vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva v širšom zmysle (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/123/2008).

37. Podľa § 148 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

38. Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

39. Podľa § 149 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

40. Podľa § 150 Občianskeho zákonníka, pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

41. Citované ustanovenie upravuje zásady, z ktorých treba vyhádzať pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Predmetom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov je všetko, čo do tohto spoluvlastníctva patrilo a čo existovalo ku dňu jeho zániku. Základnou zásadou pre vykonanie vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva je, že podiely oboch manželov sú rovnaké (princíp parity). Z tejto zásady však zákon pripúšťa výnimky, ktoré umožňujú podiely určiť aj iným pomerom. Výšku podielov môže ovplyvniť napríklad skutočnosť, že niektorý z manželov sa napriek svojim schopnostiam a možnostiam nestaral o rodinu, že sa nepričiňoval (hoci mohol) o nadobudnutie a zveľaďovanie spoločných vecí a podobne.

42. V rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov súd na návrh prihliadne na to, čo bolo zo spoločného majetku vynaložené na oddelený (samostatný) majetok niektorého z manželov. Na druhej strane, manžel, ktorý vynaložil na spoločný majetok prostriedky, ktoré boli jeho výlučným vlastníctvom, je oprávnený požadovať, aby mu bola vrátená hodnota takto vynaložených prostriedkov späť do jeho výlučného vlastníctva. Pohľadávka toho z manželov, ktorý zo svojho výlučného majetku niečo vynaložil na spoločný majetok (tzv. vnos) nesmeruje proti druhému z manželov, alebo proti mase bezpodielového spoluvlastníctva, ktorého skutočná hodnota je nižšia o hodnotu vnosu.

43. Aplikačná prax upustila od požiadavky úplného vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva; preto je potrebné ustanovenia Občianskeho zákonníka interpretovať tak, že predmetom vyporiadania budú zásadne tie veci, ktoré označia strany sporu s tým, že ak opomenuli niektoré veci uviesť, pre tieto bude platiť režim zákonného vyporiadania v zmysle § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva sa vykonáva ako vyporiadanie v tzv. širšom zmysle, to znamená, že do úvahy sa berú a vyporiadávajú aj pohľadávky a dlhy vzniknuté za trvania manželstva strán a ich spoločného hospodárenia.

44. Výnos z podnikania rovnako ako mzda z pracovného pomeru manžela je najčastejším zdrojom bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Zo žiadneho ustanovenia Občianskeho zákonníka nevyplýva, že spoločným majetkom by mal byť iba zisk, chápaný ako rozdiel medzi výnosom z podnikania a nákladmi na podnikanie. Niet preto zákonného dôvodu, aby akýkoľvek výnos z podnikania manžela bol vylučovaný z režimu bezpodielového spoluvlastníctva; z doterajšej rozhodovacej praxe

najvyšších súdnych autorít (R 42/1972) vyplýva, že aj výnosy z oddeleného majetku jedného z manželov patria do BSM. Pokiaľ sú však z výnosu z podnikania nadobudnuté veci slúžiace podnikaniu, sú v zmysle § 143 Občianskeho zákonníka vo výlučnom vlastníctve podnikajúceho manžela. Ak je však výnos z podnikania vložený späť do podnikania (napr. na nákup materiálu, mzdy zamestnancov, resp. platenie daní a pod.), ide o použitie prostriedkov bezpodielového spoluvlastníctva na oddelený majetok jedného z manželov, ktorý by mal k požiadavke druhého z manželov do bezpodielového spoluvlastníctva nahradiť.

45. Bezpodielové spoluvlastníctvo žalobkyne a žalovaného vzniklo uzatvorením manželstva dňa 28.2.1987 a zaniklo dňa 18.8.2011, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok Okresného súdu Pezinok č. k. 6C/154/11-13, zo dňa 4.8.2011, ktorým bolo manželstvo strán sporu rozvedené.

46. Strany zhodne navrhli vyporiadať nehnuteľnosti a to (i) byt č. X-X, X mezanín, nachádzajúci sa v radovom bytovom dome so súpisným č. XXXX, vchod X, postavenom na parcele č. XXX/XX, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 291 m², vrátane podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastnícky podiel k pozemku parcela č. XXX/XX, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 291 m², vo veľkosti 9146/55098, zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, okres Senec, obec J. I., W. Ú. Y.Á.; spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 9146/170322 na parcele č. XXX/XX, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 796 m², zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX, okres Senec, obec J. I., W. Ú. Y.; (ii) garáž so súpisným č. XXXX, postavená na pozemku parcela č. XXX/XXX, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 27 m², pozemok parcela č. XXX/XXX, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 27 m², pozemok parcela č. XXX/XXX, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 97 m², zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, okres Senec, obec J. I., W. Ú. Y.; (iii) pozemok parcela č. XXX/XXX, druh pozemku: ostatná plocha, o výmere 540 m², zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX, okres Senec, obec J. I., W. Ú. Y.; a (iv) rodinný dom súpisné č. XXX, postavený na parcele č. XXX/XX, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 150 m², pozemok parcela č. XXX/XX, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 150 m², pozemok parcela č. XXX/XX, druh pozemku: záhrada, o výmere 573 m², zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, okres Senec, obec J. I., W. Ú. Y..

47. Hoci súd prvej inštancie správne vo svojom rozhodnutí zo dňa 27.11.2019 vychádzal z hodnoty vyporiadavaných nehnuteľností spolu v sume 350.000 eur určenej na základe zhodných tvrdení strán; v odvolacom konaní bez toho, aby táto hodnota bola predmetom odvolacej námietky žalobkyne či žalovaného, bol odvolací súd názoru, že nebolo v odvolacom konaní možné vychádzať z hodnoty, z ktorej vychádzal súd prvej inštancie a bolo potrebné určiť novú hodnotu nehnuteľností zhodným vyhlásením sporových strán alebo dôkazom (znaleckým posudkom). Naproti názoru žalovaného prezentovanom v odvolacom konaní, že je možné vychádzať iba z hodnoty nehnuteľností v sume 350.000 eur; zastáva v posudzovanej veci odvolací súd názor, že pre značný časový odstup od vyhlásenia napadnutého prvoinštančného rozhodnutia a vyhlásenia rozhodnutia odvolacieho súdu a signifikantné zmeny cien na trhu s nehnuteľnosťami, nemožno pri určovaní všeobecnej hodnoty nehnuteľných vecí vychádzať z takto určenej hodnoty nehnuteľností a na tento časový odstup medzi zistením ceny majetku v BSM a súdnym rozhodnutím o vyporiadaní tohto nehnuteľného majetku nemožno nevziať zreteľ, pretože má nespochybniteľný dopad na určenie základnej hodnotovej veličiny, od ktorej sa v rámci vyporiadania BSM odvíjajú ďalšie výpočty (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 8.2.2023, sp. zn. 9Cdo/69/2022).

48. So zreteľom na uvedené, nakoľko strany nedospeli k zhode ohľadom hodnoty vyporiadavaných nehnuteľností a žalobkyňa trvala na prehodnotení ich hodnoty, preto odvolací súd vykonal v odvolacom konaní dôkaz znaleckými posudkami č. X/XXXX, Č.. X/XXXX, návrhom znaleckého posudku č. X/XXXX, predložených žalobkyňou a odbornými posudkami č. N., Č.. N., predložených žalovaným. Pri určení hodnoty nehnuteľností vychádzal odvolací súd zo znaleckých posudkov č. X/XXXX, Č.. X/XXXX, ktoré spĺňajú všetky zákonom predpísané náležitosti a obsahujú doložku o tom, že znalkyňa si je vedomá následkov vedome nepravdivého znaleckého posudku (§ 209 ods. 2 C. s. p.). Naproti tomu odborné posudky predložené žalovaným vyvolávajú pochybnosť o tom, kto ich vypracoval, keďže v ich úvode je konštatované, že ich vypracovala znalkyňa N.. Q. O., avšak v závere posudkov je popri jej mene a podpise tiež odtlačok pečiatky REALCONSULTING s.r.o., Brezová 348/17, Viničné, IČO: 36 757 811, ktorej je znalkyňa konateľkou, ale ktorá nie je zapísaná v zozname znalcov vedeným Ministerstvom spravodlivosti SR; a zároveň neobsahujú ani doložku o tom, že znalkyňa si je vedomá následkov vedome nepravdivého znaleckého

posudku (§ 209 ods. 2 C. s. p.), pričom žalovaný tieto žalobkyňou namietané nedostatky počas konania relevantne nevysvetlil. Vzhľadom na uvedené obsahové nedostatky odborného posudku č. N., predloženého žalovaným; ako aj s ohľadom na absenciu popisu rodinného domu, dátumu, ku ktorému bol technický stav rodinného domu zisťovaný a ku ktorému bolo vykonané jeho ohodnotenie, či stavebno-technickej dokumentácie, resp. znaleckej doložky, preto odvolací súd pri určení hodnoty rodinného domu (vrátane zastavaného a príslušného pozemku) vychádzal z návrhu znaleckého posudku č. X/XXXX (predloženého žalobkyňou), ktorý spĺňa obsahové náležitosti znaleckého posudku, z ktorých zreteľne vyplýva, aké skutočnosti vzala znalkyňa za podklad pre znalecký záver o hodnote rodinného domu; na jeho použiteľnosť v konaní nemala vplyv ani skutočnosť, že znalkyňa nevykonala obhliadku rodinného domu, nakoľko nechotu sprístupniť rodinný dom znalkyni hodno počítať na ťarchu žalovaného, ktorý dom užíva. Odvolací súd tak dospel k záveru, že pri vyporiadaní spoločných nehnuteľností je potrebné vychádzať hodnoty bytu a garáže v sume 199.000 eur, pozemku parcela č. XXX/XXX v sume 163.000 eur a rodinného domu v sume 482.000 eur; t. j. spolu v sume 844.000 eur.

49. Medzi stranami nebolo (v prvoinštančnom ani odvolanom konaní) sporným, že pri vyporiadaní BSM je potrebné zohľadniť skutočnosť, že žalovaný po zániku BSM splatil spoločné úvery z výlučných prostriedkov v sume 10.451 eur a 6.076,35 eura, t. j. spolu 16.527,35 eura. Nespornou skutočnosťou medzi stranami boli tiež zostatky na bankových účtoch č. XXXXXXXXXXXX/XXXX v sume 244,84 eura, č. XXXXXXXXXXXX/XXXX v sume -2.487,79 eur (na meno žalobkyne) a č. XXXXXXXXXXXX/XXXX v sume 5.094,28 eura, č. XXXXXXXXXXXX/XXXX v sume 95,87 eura (na meno žalovaného). Ďalej nebola sporná medzi stranami ani hodnota obchodného podielu v AJP real. s.r.o., IČO: 36 836 508, v sume 4.512 eur (dňa 13.6.2019 vymazaná ex offo) a v GP real. s.r.o., IČO: 43 793 177, v sume 1.328 eur (dňa 10.8.2017 dobrovoľne vymazaná z dôvodu zlúčenia s Eurotransfer, spol. s r.o., IČO: 31 722 261). K nesporným skutočnostiam, ktoré strany v odvolaní nenamietali, hodno doplniť tiež rovnosť podielov strán sporu na spoločnom majetku, či aktualizovaný súpis hnuťelných vecí bez peňažného vyčíslenia ich hodnoty.

50. Vzhľadom na okolnosti posudzovanej veci odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že peňažné prostriedky v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov môže každý z manželov vyberať z účtu a používať na bežnú potrebu. Preto pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov súdom nemožno prihliadať k čiastkam, ktoré boli vybrané z účtu, na ktorom boli uložené úspory manželov a spotrebované za trvania manželstva, ibaže boli peňažné prostriedky vynaložené na výlučný majetok jedného z manželov alebo o prostriedky, s ktorými sa nakladalo v rozpore s § 145 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Ide teda o posúdenie toho, či nakladanie s majetkom v konkrétnom prípade tvorí obvyklú správu majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. Toho manžela, ktorý finančné prostriedky z účtu v peňažnom ústave vyberie, ťaží bremeno tvrdenia a dôkazu o tom, akým spôsobom tieto prostriedky použil. V prípade, ak tieto prostriedky použil pre seba alebo spôsobom, ktorý nepredstavuje uspokojovanie potrieb rodiny, prípadne túto sumu manžel nespotreboval a ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva ňou disponoval; je treba tieto peňažné prostriedky vyporiadať ako súčasť bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Druhý z manželov, ktorý sa vyporiadania týchto peňažných prostriedkov domáha, nenesie dôkazné bremeno týkajúce sa tvrdenia, že peňažné prostriedky neboli ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov spotrebované. Jeho bremeno tvrdenia a dôkazu sa v tomto prípade obmedzuje na preukázanie, že tieto peňažné prostriedky boli nadobudnuté za trvania manželstva a druhým manželom boli z účtu v peňažnom ústave vybrané, prípadne na vyjadrenie súhlasu či nesúhlasu pri zisťovaní, akým spôsobom bolo na aký účel boli tieto peňažné prostriedky použité. Výber peňažných prostriedkov z účtu v peňažnom ústave nemôže byť neplatným právnym úkonom; ak preto použitie peňažných prostriedkov presahuje rámec bežných vecí, potom k takému výberu nemožno prihliadať a tieto peňažné prostriedky je potrebné zaradiť do masy bezpodielového spoluvlastníctva a vyporiadať.

51. Do tejto kategórie použitia spoločných peňažných prostriedkov patrí, ako správne ustálil súd prvej inštancie, prevod sumy 7.900 eur žalovaným ako dar v prospech B. W. N.; ďalej prevody na účet GP real. s.r.o. v sume 116.179 eur [dňa 24.10.2007 v sume 500.000 Sk, dňa 10.11.2007 v sume 2.000.000 Sk, dňa 20.11.2007 v sume 1.000.000 Sk]; ale aj výber z termínovaného účtu č. XXXXXXXXXXXX dňa 27.12.2007 v sume 300.000 Sk (9.958 eur) a dňa 28.12.2007 v sume 297.000 Sk (9.859 eur), či platba bratovi žalovaného v sume 70.000 eur; t. j. peňažné prostriedky spolu v sume 213.896 eur. Vo vzťahu k použitiu týchto spoločných peňažných prostriedkov strán sporu platí, že ich použitie žalovaným nebolo za účelom uspokojovania potrieb rodiny, či obvyklú správu majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve strán sporu, pretože žalovaný v konaní nepreukázal ich použitie v súlade s účelom bezpodielového

spoluvlastníctva. Nebolo možné akceptovať obranu žalovaného, že z prevodov do GP real. s.r.o. v celkovej sume 116.179 eur, bola vyplatená kúpna cena za byt v sume 82.985 eur formou zápočtu GP real. s.r.o., ako čiastočné vrátenie pôžičky a zaplacením faktúr č. K. H. Č.. K., zo dňa 26.5.2009; v konaní totiž nebola žalovaným preukázaná existencia pôžičky strán sporu vo vzťahu ku GP real. s.r.o., a preto aj úhrada kúpnej ceny za byt GP real. s.r.o. mohla byť eventuálne iba pohľadávkou už neexistujúcej GP real. s.r.o. voči kupujúcim stranám sporu. Súčasne však odvolací súd ako nedôvodné posúdil tiež námietky žalobkyne v odvolaní týkajúce sa prevodov peňažných prostriedkov z účtu AJP real. s.r.o. na účet GP real. s.r.o., o ktorých v súhrne odvolací súd uvádza, že žalobkyňa nepreukázala, že boli prostriedkami patriacimi do bezpodielového spoluvlastníctve strán sporu a nie vo vlastníctve AJP real. s.r.o., ako správne konštatoval súd prvej inštancie.

52. Odvolací súd sa stotožnil tiež s posúdením vnosov žalovaného do bezpodielového spoluvlastníctva vo výške 22.608 eur zo strany súdu prvej inštancie s tým, že žalovaný ani v odvolaní neprezentoval žiadne relevantné námietky spôsobilé spochybníť správnosť záverov súdu prvej inštancie; iba replikácia argumentácie žalovaného z prvoinštančného konania preto nepreukazuje, že jeho vnos bol v celkovej sume 39.520 eur, nakoľko ako konštatoval súd prvej inštancie, žalovaný v spore neuniesol dôkazné bremeno, že rozdiel v sume nesporných vnosov (22.608 eur) a uplatnených vnosov (39.520 eur) bol žalovanému nielen vyplatený, ale bol aj skutočne použitý na nadobudnutie, resp. správu majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve strán sporu.

53. Na uvedenom základe odvolací súd napadnutý rozsudok súd prvej inštancie podľa § 388 C. s. p. zmenil tak, že nehnuteľnosti patriace do bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu v hodnote 844.00 eur vyporiadal tak, že do výlučného vlastníctva žalobkyne prikázal byť s garážou (199.000 eur) a pozemok parcela č. XXX/XXX (163.000 eur) a do výlučného vlastníctva prikázal rodinný dom (482.000 eur), ako aj hnuťelné veci podľa návrhov strán, ktoré neboli medzi nimi sporné. Do masy bezpodielového spoluvlastníctva ďalej započítal sumy, ktoré žalovaný bez súhlasu žalobkyne z prostriedkov patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva použil pre seba (osobnú potrebu, resp. jeho oddelený majetok), pričom nešlo o bežnú vec v celkovej sume 213.896 eur (7.900 eur + 70.000 eur + 135.996 eur); hodnotu obchodných podielov v sume 5.840 eur (4.512 eur + 1.328 eur); zostatky na bankových účtoch (2.947,20 eura). Východzia suma bezpodielového spoluvlastníctva (aktíva) je v sume 1.066.683,20 eura. Ku dňu rozhodnutia neexistovali žiadne pasíva (dlhy) bezpodielového spoluvlastníctva, nakoľko úvery, ktoré čerpali strany sporu, bol už splatený; pri vyporiadaní bolo potrebné zohľadniť vnos žalovaného titulom splatenia spoločného dlhu, avšak iba v sume 8.263,68 eura, ktorá zodpovedá podielu žalobkyne na tomto dlhu a vnos žalovaného titulom dedičstva v sume 22.608 eur; ako aj vnos žalobkyne v sume 1.121,48 eura (polovica záporného zostatku na bankovom účte). Pri určení výšky podielu každého z manželov bolo potrebné od aktív BSM v sume 1.066.683,20 eura odpočítať vnosi strán v sume 31.993,16 eura (30.871,68 eura + 1.121,48 eura); rozdiel predstavuje sumu 1.034.690,04 eura. Na každého z manželov pripadá suma 517.345,02 eura (1.034.690,04 eura:2). K podielu žalobkyne bolo potrebné pripočítať vnos v sume 1.121,48 eura a k podielu žalovaného vnos v sume 30.871,68 eura. Podiel žalobkyne tak predstavuje sumu 518.466,50 eura a podiel žalovaného sumu 548.216,70 eura (čo spolu predstavuje východziu sumu aktív BSM vo výške 1.066.683,20 eura). Žalobkyni bol z majetku, ktorý mali strany sporu v bezpodielovom spoluvlastníctve, prikázaný do výlučného vlastníctva majetok v hodnote 366.512 eur (byt s garážou v sume 199.000 eur, pozemok parcela č. XXX/XXX v sume 163.000 eur, obchodný podiel v sume 4.512 eur); a žalovanému majetok v sume 485.913,10 eura (rodinný dom v sume 482.000 eur, polovica zostatku na účtoch v sume 2.595,10 eur, obchodný podiel v sume 1.318 eur), avšak na jeho podiel sa započítavajú sumy, ktoré bez súhlasu žalobkyne z prostriedkov patriacich do BSM použil pre seba (na oddelený majetok), pričom nešlo o bežnú vec v celkovej sume 213.896 eur. Na vyrovnanie podielu žalobkyne je preto žalovaný povinný zaplatiť žalobkyni sumu 151.954,50 eura.

54. Procesná norma ako hlavné (prioritné) pravidlo určuje, že v prípade povinnosti uloženej súdom je túto povinnú subjekt splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výnimka z tejto zásady je založená na vlastnej úvahe súdu (t. j. možná i bez návrhovej dispozície povinného, spravidla však s ňou spojená), že pokiaľ sa jedná o peňažné plnenie, nemusí byť celé za platené do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia, ale môže sa vykonať tiež v súdom určenej dlhšej lehote (§ 232 ods. 3 C. s. p.). Každá takáto výnimka (bez ohľadu na jej konkrétny obsah) sa považuje vždy za osobitnú (exkluzívnu) výhodu povinného (dlžníka), ktorá však nesmie neprímerane zasahovať do právoplatne priznaných práv oprávneného (veriteľa). Ten totiž má vždy za ručené právo na uspokojenie priznaných

nárokov v narušených súkromnoprávných vzťahoch. Z tohto hľadiska ide o zabezpečenie a realizáciu práva na súdnu ochranu oprávneného a zákonných záruk na definitívnu nápravu narušeného právneho vzťahu. Uvedená exkluzivita povinného musí byť podložená zistením všetkých potrebných skutočností, ktoré by presvedčivo zdôvodnili záver súdu, že vzhľadom na povahu prejednávanej veci, na povinný nárok a osobné pomery účastníkov je vhodné určiť na splnenie dlhšiu lehotu než tri dni od právoplatnosti rozsudku, alebo určiť, že peňažné plnenie možno uskutočniť v splátkach (porovnaj R 87/1966).

55. So zreteľom na skutočnosť, že žalovanému bola uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni na vyrovnanie podielu sumu 151.954,50 eura, t. j. na výšku priznaného plnenia, odvolací súd postupom podľa § 232 ods. 3 C. s. p. považoval za dôvodné z hľadiska rozsahu uloženej povinnosti žalovanej určiť lehotu na plnenie 3 mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

56. Podľa § 262 ods. 1 C. s. p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

57. Podľa § 255 ods. 1, ods. 2 C. s. p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

58. Zásadu úspechu vyjadrenú v § 255 C. s. p. je potrebné aplikovať aj v sporoch o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov tak, že pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania je jedným z hľadísk spoluurčujúcich procesný úspech strany sporu rovnosť podielov, a to najmä v situácii, kedy je medzi stranami vedený spor o uplatnenie nerovnosti podielov (disparitu podielov). Súčasne je treba prihliadať na požadovanú a súdom priznanú výšku vyporiadacieho podielu a zohľadniť výsledok konania medzi stranami o to, ktoré veci (majetkové hodnoty) sú súčasťou spoločného majetku manželov a ktoré nie, avšak týmto spôsobom nemožno prihliadať na každú položku, ktorá je predmetom konania, pretože rozhodovanie o náhrade trov konania sa nemá svojou náročnosťou blížiť rozhodovaniu vo veci samej. Ak je však medzi stranami spor o väčšie majetkové hodnoty, prípadne spor o konkrétnu položku vyžadujúcu zložité dokazovanie, táto skutočnosť sa zohľadní pri rozhodovaní o náhrade nákladov konania.

59. O nároku na náhradu trov celého konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 2 v spojení s § 255 ods. 1, ods. 2 a § 262 ods. 1 C. s. p. tak, že žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania, nakoľko žiadna strana nemala čo do návrhov na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva úspech; a aplikujúc rovnaký pomer úspechu/neúspechu strán v spore rozhodol odvolací súd o nároku štátu na náhradu trov konania proti každej zo strán v rozsahu 50 %.

60. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1

C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).